

உ.
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவநீத்

SAIVANEETHI

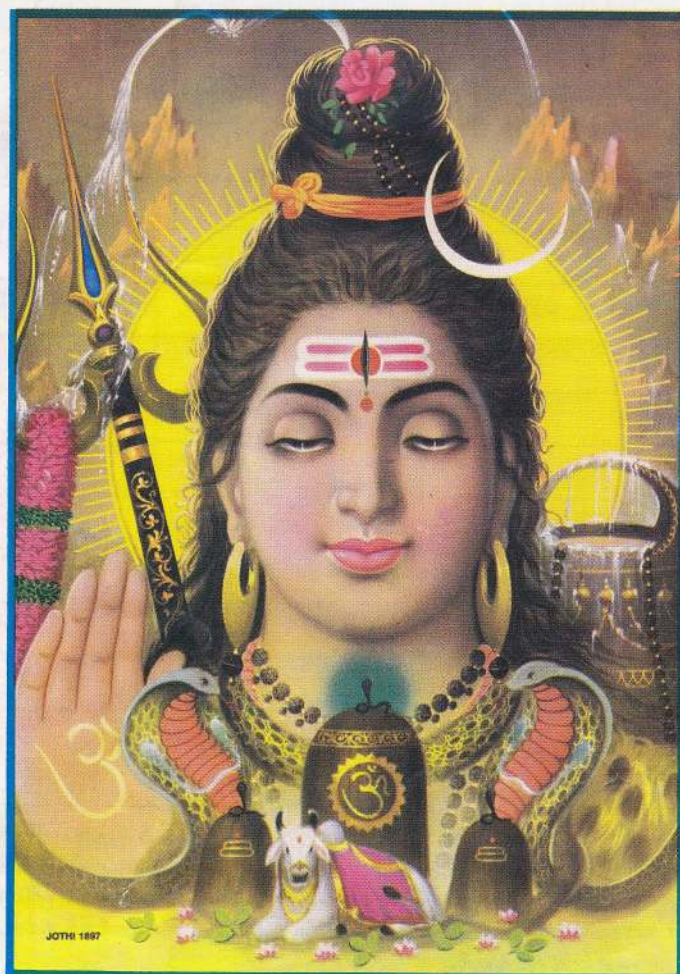

மலர் 07

சுபானு - ஐப்பசி

OCTOBER- NOVEMBER 2003

தொழ் 07

JOTHI 1897

ரூபா 25/=

சைவநீதி மாத இதழ் பெறுமதி விலகம்

தனிப்பிரதி ரூபா 25.00 ஆகப்பென்றிருந்து ரூபா 250.00 ஏழைகள் மூலையில்
ஆண்டுதொன்றிற்கு எட்டுவிலைப் படிபணி 10 மூலையை US\$ 15
வரவற்றிடமின் கௌரவிக்கிறீர் என்கள பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒன்றொருதரும் சிந்திப்போமாக.
சந்திரா அனுவர்தகணியா நமகவரி:

C. Navaneethakumar
No.30, Ranyia Road, Colombo-04,
Sri Lanka.
TPhone No: 011-2580458

பொருளடக்கம்

பக்கம்

01. நூல்கொள் பெயர்.....	01
02. திருநாலக்கரார் ஆறளிய நமச்சீவாபத் திருவிழிகள்	02
03. அந்தபுராணப் பெருமை	03
04. முருகவேள் திரு அவதாரம்.....	06
05. அருடவ ஜானம்.....	08
06. மொட்டமணிப் பாரம்	10
07. சிவப்பிரகாசம்	13
08. கோ நந்தாரி மூர்த்தி	16
09. சைவ துபரக்கிரியை	17
10. ஆச்சிரமம்	22
11. ஊக்கமது சைவீடெல்	25
12. சைவ பூஷணம் தரிசிற் சினைக்கம்	26
13. நினைவிற் கொலவதுர்த	

உங்களிடம் ஐயுறாமல், விளக்கி, பதிவுசெய்துள்ள எந்திர விக்கிரகங்கள், விட்டுப்பூசாவி சிவநாதிகள், கலைநயம் மிக்க சிவா விக்கிரகங்கள், கோலக்கலாசனங்கள், மீட்டுக்குண்டுகள், தும்பல்குண்டுகள், சந்திராவதி, முச்சக்கரக் குண்டுகள், ஆணைப்படி, நறுமலர் மலர் கோலங்கள், திரைச்சீலைகள், விளக்கி, முக்தா, மீட்டுக்கள், வாக வானம் மய்யம் மல்களா மல்களா வாக்ஷாங்கள், சந்திரா கலைநீதரம் படைத்த குக்குண்டுகள், விட்டு அணிகாரப் பொருள்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலைபரசி

23/1, விவேகானந்த மேடு, கொழும்பு-18. தொ.பே: 478885

சைவநீதி இதழின் வெளிவரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். -கிதழ் தீர்வாக்கள்

அகத்தியர் தேவாரத்தரட்டு

07. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்

நான்காம் திருமுறை

நமச்சீவாயத் திருப்பதிகம்

மணி மந்திரம் பதமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுனை வேதிகள் சோதி வானவன்
சொற்றுனைத் திருத்தா; சொறுத்தக் கைதொடிக்
கற்றுனைப் புடடியோ) உடலிற் பாய்ந்தோய்
நற்றனை பாவது நமச்சீ வாயவே. 1

புவிநிலக் கருங்கொள் பொந்து தூயவா
ஆயினும் உருங்கலம் அரவினஞ் சாநிலம்
சோவீறாக் கருங்கொள் சோட்ட மின்னது
நாளினும் கருங்கொள் நமச்சி வாயவே. 2

விண்ணை துருக்கிய விநகினை வெண்கொலை
உணர்விய புதினனை பெய்ற மின்னையாம்
பண்ணிய வெண்கிணற் பாய்ந்த பாவத்தை
மண்ணிழிந் துறட்டது நமச்சி வாயவே. 3

இடுக்கண்பட் டுருக்கினு மிற்று உரையம்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினாவேம மல்கோய்
கூடுவழிநீய் கிடக்கினை மருளின் நுமுறு
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சீ வாயவே. 4

வெறுநீ நுமுறுவாய் விழி வாய்கொள்க
அந்தணும் கருங்கொள் துறமுறை மாறியும்
நில்கொள்க உருங்கொள் தகைய நீண்டிடி
நங்கொள்க கருங்கொள் நமச்சி வாயவே. 5

காலிலன் சம்பலன் சாந்து வரக்கொள்ள
நலிலன் நுபொறு நமச்சி வாயவே
நுமலிகை நமச்சி துலக்துக் கெடுதொற்
நமச்சி கெடுப்பது நமச்சி வாயவே. 6

விழை புலவீனில் விழுவே தொணர் துகள்
காணா ருப்பிரி கடிப் பென்றலும்
ஐடியே கோழ்சென் முருகன் காணா தார்
நாடினென் நாற்று நமச்சி வாயவே. 7

தூலகை விளக்கது தூநுகை மூட்டது
பெல்லம விளக்கது பெட்டி புள்ளது
பல்லகை விளக்கது பவந்தும் காண்பது
நல்லம விளக்கது நமச்சி வாயவே. 8

முன்னெந் பாக்கிய முதுவலன் முய்க்கலி
கன்னெந் பேசு னாதல் தின்னமே
கழிப்பழி மேடுகொழல் சாண நக வரக்கொணர்
நன்னெளி பாவது நமச்சி வாயவே. 9

யாப்பினை துறவிட மாதெந் பாசுத்தன்
முயினை சிந்தகை பெருந்தக் கவந்தாழ
நாயினை துறவிட நமச்சி வாயபுத்
தேந்தவன் வந்தமன் மடுக்க மின்னலையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

இப்பதிகம் பாடிய சத்திரிகள்

மயங்கொள்க கல்லைத் தட்டிக் காலிலை விட்டபிழை திரிநிலக்கொள் பாடினார்.

கந்தபுராணப் பெருமை

பண்டிதர் ச. கணபதிமாணவர்

காசிப் புலிகள் தம் பிள்ளைகளையிட்டு
நா தமா சிவன் நாயகன் என்னும் மூலபுரம்
இருத்தப் படிப்பினர்.

"சான்றவர் ஆய்ந்ததே தக்க ஆம்பெருவி
முன்னுள்" என்று பாடம் அழைக்கின்றது.

"பிள்ளையே இந்நூல் வகை இருக்கின்றது
உயர்வு இருக்கின்றது. ஏதேனும் முயற்சியும்
வெய்கிறார். இந்த உலகத்திலே தம் குறித்தது
அதறியும், குறிப்பாது அளவில் அங்காது.

"ஆகவே, பண்டிதர் அறிபாயை ஒரு
கொண்டிருக்கிறார்.

"உலகம் உயர்வு, முயற்சி, அறிபாயை
இளைப்பைத்துக்கும் பாடம் என்று பெயர்.
இவற்றோடு உலகம் பின்பு இயக்குகின்ற நாயகருப்
புக என்று பெயர். புக என்றால் உயிர் உயர்வு
உயர்வு இயக்குவது போல உயர்வு உயர்வு
இயக்குகின்றது. உயர்வு ஒன்றை வெண்க
கொண்டிருக்கிறார். அறிபாயை உலகம்
யற்றிபுற எண்ணம் என்று தெரிகின்றது.
உயிர்வந்த அறிபாயை உயர்வு உயர்வு
தெரியவில்லை. அறிபாயைவந்தது வருவிய
தொன்று இருக்க வேண்டும். அதுதான் உயிர்விய
புகவை இயக்குவது. அதுதான் பதி என்று
பெயர். எனவே, பதி புக பாயம் என்று முன்று
பெயர்வகை உண்டு. அவை மூன்று வேண்டிய
பெயர்வகை. சான்றோர்கள் அவ்வாறு அழைக்கின்
றார்கள்" என்றிருக்கும். அறிபாயை கொண்ட
தொடருவது விளக்கது. பெயர்வியர் முன்வர்.

பாடம் பிள்ளைகளுக்குத் தரலாம் பார்த்தது
முத்தவனும் இளைப்பவனும் இறுத்தபுரமே
பித்தினாயம் விபரிகள் சிவன் மாதிரி
உறங்கலிலை.

அறிபாயை பாடம் மயங்கலாம் என்று
முன்வந்தது தெரியுமாது. ஆகவேபோல
பாடத்தை மயன் அத்திசூயியில் "அறிபாயை

விருய் என்பதைப் படிப்பின்கலாம் என்று
முனியர் போசுத்தார்

அறியே மயங்கி நமமானது. அறிபாயை
என்றால் மயன் துறம் அறிபாயை கயம்.
போலும் அகிய நாயகமாய் அக்கியது
அறம் அறம் அறிபாயை புருஷார்த்தம் என்றே
கொல்ல விலகும். அறிபாயை உயர்வு
ஒருத்தல் தான் போலும். மனிதன் போலான
பிடிபண விரும் போலும். போலான பிடிபண
பிடிக்க வேண்டும். அதுதான் "அறிபாயை
அறிபாயை அறிபாயை" அறிபாயை அறிபாயை
கொல்லியினர் திருவள்ளூர். "சான்றோர்
சான்றோர் அறிபாயை" என்ற குறள் அறிபாயை
உயர்வு உயர்வு போக்கும்போது அறிபாயை
பிடிபாயை வெகு பிடிபாயை தான் அறிபாயை
அறிபாயை அறிபாயை பிள்ளைகளுக்கும்
என்று முன்வந்தது பிடிபாயை. அவர் போலும்
போலும்.

"அறிபாயை என்று ஒரு பெயர் உளது" என்று
மீண்டும் பாடம் அறிபாயை. அறிபாயை
"நாயகம் மயன் நகைத்துப் போலாம்." அறிபாயை
பிள்ளையின் மயமானது. அறிபாயை
அறிபாயை காசிப் பண்டிதர் அறிபாயை பிடிபாயை
கயம் பார்த்தது விருது. "அறிபாயை என்று ஒரு
பெயர் உளது" என்கின்ற இதுபாடமும்
நாது பிள்ளையாளுக்குக் கடிபாயை என்கிறார்.

"நன்மெருகு செவ்வழம் நலையில் கொழியும்
இன்பமும் அறிபாயை பிடிபாயை அறிபாயை
மன்பெருகு சீர்த்தியம் மறுவில் வாழ்க்கையும்
அறிபாயை இளைப்பை அறிபாயை வேண்டாம்"

அறிபாயை நாயக குறையைக் இந்த
உலகத்திலே சென்னை சென்னை அறிபாயை
இனிது அறிபாயை.

மேலறதேறி முனிவர் வாய்மை ஆகிய
உறுதியை மொழிந்தனை உயர்ந்த வீற்றும்
அறிவுடை முனிவர்க் கன்றி யாம் அந்நி
சிறுவருக்கு இத்திருஞ் சொல்லாகியோ"

நி மேற்கண்டவை உணர்ந்திருக்கின்றாய்; உணர்வுகொண்டதான் வெல்லுகின்றாய். உனது உயர்ந்த அறிவு உயர்ந்த முனிவர்களுக்குத்தான் பெருந்தாய்; நமது சிறுவர்களுக்குச் சிறிதாய் பொருந்தாது" என்றவொரு வாழ்த்தையின்மூலம் தாயாகிய மானாப மானமங்கு விடிவாய் அளவம் விளக்கு அளவாய் மானம்" என்று திருவருட்பயணிகளே ஒரு பெரு வழங்கியின்றது. இந்த உயர்ந்த உயர்ந்த மானமயில்ருந்து வந்தவை அளவ மான அறிமாமமைக்கும் முயற்சிக்கும் உயர் அளவில் விளக்கத் தருபவை. தாய்க்கா முதல் பவர்களின் கர்ப்பமும் அறிமாமமைமும் கூவியெடுக்குத் தருமத்தை அறிமாமமைமல் தடைசெய்து நிற்கின்றன. மானம் ஆகிய விளக்கங்களிலே அந்தத் தடைமைய நீக்க முடியவில்லை. அதுபோலவே "விடிவாய் அளவம் விளக்கவைய மானம்" உயிரறை தோக்க, "நாம் அந்நி சிறுவருக்கு இவ்வந்த செய்பல் ஆதமோ" என்றான். அப்படியாவில் முனிவர்பிரான் தான் ஆகிய, உத்தியோகத்தைப் பரிந்துரைக்கச் செய்தார்.

அதன்மேல் கக்கிராசரியார் அளவாயிய வாழ்த்தையெழுந்தருள் குருவாக நினைப்பிக்கொண்டார்.

"தருமஞ் செயி, தவறுள பாலாயம்
கருமஞ் செய்பருக என்நர் உயர்த்திலார்;
வீறுமை தன்னைமற் மானம் செய்தாலும்
மேல் வந்துவெளியினால்"

"முன்னியம் தும் பாவம் போம்" முன்னியம் செய்பருத்தவழி பாவம் செய்பருத்தவழி என்பதெல்லாம் வீண் கதை எதனைமற் வாரும் செய்யலாம். அதனால் அறந்தது மருத்தவது ஒன்றும் இல்லை என்று கூப்பிடவது உயர்த்தும் உயர்த்தியின்றது. பின்னவாக நமது இரபிக்கன் பாய்கள்.

"பாசம் என்றும் படுவென்றும் மேதகும்
கவல் என்னும் திணைபுர, தலைமெய்யப்
பேசல் மித்தை; மிந்தினை, ஆவியுந்
தேசமேவு சிவனும் ஒன்றாகியோ"

பதி. மக. பாசம் என்று மூன்று பெருநி இல்லை. ம என்ப பெருநி ஒன்றே. அப்பின் பிரமம்.

"இடங்கொள் மாலையின் மாக்கைகள் ஆயின
அங்கமவும் நல்கி அன்னவர் நூதிரான்
சங்கியொளி வானிற் கலந்து மற்றவையல்
மங்குமெல்லையில் மன்னுவன் தொண்டையோ"

பிரமம் மானமாயினால் உடம்புகளை உண்டாக்கி, அன்றும் படிந்து வீணையாடல் செய்யும். மானம் அறிவு மானத்தில் பிரமம் தான் தானையாய் நிற்கும். துக்கம் அறிவு அளவம் குடம் உணர்ந்த பிரமம் என்னம தான் மானமாய் நிற்கின்றதே, அப்படியே பிரமமும் நிற்கும்.

ஆதனோல், சூயத்தாயோ.

"உற்றதேர் மேன்மை நாள மன்னை
நீ பிரமம்என்றே தெற்றெவத் தெளிநீ"
உடம்புள் நிற்கும் நி பிரமம் நீ ஒன்று
செய்தால் உண்டிமகவோ தண்டிக்கினோ
இரண்டவைய பிரமம் இல்லை, ஆகையினாலே,

வினாக்கள்: இவைகள் அறிவுமயில், தெளிந்தினை, தன்னைமற், தோக்கு, சிவனோல், 111, "மிகுந்த இரண்டை அறிந்து தன்னைமற் ஒன்று அளவமாய்மிகுந்த தெளி, அதன் அருளாய்மை உணர்ந்து, இயன்றார்" எனக் கண்டது, கருமிக் செய்கின்றவை மெளரிய.

“கொலையொடு களவு காமம் குறித்துடு வஞ்சமெல்லாம் நிலையென்பு புரிதி”

இவற்றையெல்லாம் பெயர்ச்சியின், அது உணர்வு நட்டம், அன்றி, உணர்வு என்பும் அந்நகர்ப்பார், நிலை உணர்வுள் செய்த உணர்வு, இந்த உபதேசத்திற்கு, “நிலைய மாயம் எழும் என்பும் சண்ட மாறும்” என்று பெயர்.

அசுரர்களுக்குக் குலகுரு அகநீர்ப்பார்யார். அது போலத் தேவர்களுக்குக் குலகுரு விபாழ மகளை. அவருடைய உபதேசமும் அழியத் தக்கது. அன்றி ஒரு முறை இந்திரனுக்கு உபதேசம் தார். அப்படியே முறையி அசுரர்கள் அப்போடு அழிந்து போயினால் இத்திரன் பண்டைய சுவர்க்கத்தில் அரசு வீட்டுநகரமிடான். அப்படியே க்கும் பொழுது அசுரர்கள் பெயர் பண்டைய கொடுமைகளை ஒரு நாள் நினைத்தான். நினைத்ததும் இனிமும் அசுரர்கள் வந்து வருந்த இடங்காலே என்று அவ்வழியே பாய் உணர்வு பாய்தல் மாலே இடங்காலையிழந்து இந்திரச் செல்வத்தை யும் வெறுக்கின்றான். தான் பண்டைய சுவர்க்கம் ஒரு உணர்வுகளைக் கண்டு அந்நகரம் பற்றிக் கொண்டதனால் இப்படி தான் இத்திரனுக்கு வந்து தன்முடி பாய்த்தினாயிடு வந்த துறவுதான் இந்தத் துறவு பாய் போயிற காலம் வந்தால் இப்படிப்பட்ட துறவும் போய்விடும். அப்படியான பெயர் துறவைத் தவிர்ப்பதே தரமம். அந்நகரே,

“அன்பேர் பேரின்பம் உண்டென்பர், அதனை ஆர் அறிவர்”

“நன்மை மாதவர் நண்பரும் இன்பமே உண்டாகு முத்தி”

என்று திருவகுரு தேவோத்திரனும்தான் போய்விடும் அன்றி பாய்ந்த துறவைத் துறக்க வழி செய்கின்றார் அதனால் இந்திரன் துறக்க போய்தத்தில் முறையிவந்து. இதற்கு “உணர்வு பதம் என்றும் ஒன்றற்ற பாய்வின் மலாபேதத்து மருவிடம்” என்று பெயர்.

இது பின்மற்றும் வந்ததற்கு தெரியாமலும் இத்திரனுடைய பற்றுக்களை தெரிய தெரிந்ததற்கு ஒரு உபாயமாக உபதேசிக்கப்பட்டது. இத்திரன் நிலையை நோக்குமிடத்து இந்த உபதேசம் அவனுக்கு ஒரு துறவாயது.

“ஒரு மீள்களை ஆனதல் பற்றுக்கொழு” அன்றிகளின் பற்று பற்றுக்களை அடக்க முடியும். “அடக்கக்கொழு அறிவிவர்” பற்றுக்கள் தாய் அடக்க வேண்டும். அப்படி அடக்குவதற்கு வழியெய்து என்பதானே துறவம். துறவதன் நூற்றொட்டுயும் தன் பற்றுக்களின் வறித ந்தான். போர் குண்டது. ஒரு நாள் தன் பற்றுக்களை களையும் படைகளையும் இழந்து தனித்து நின்றுள்ள அப்பொழுது, “விடுவார் அளவு விளக்ககளை மாயை” ஆகிய தாய் ஒடிவந்து, “பயனை, நீ கொல்ல மாட்டாய்; சம்பந்தமில்ல சுவர்க்கம் எதிர்ப்பது துறவம் என்று” என்ற போத்ததான். இவையே போய்க்கலை. “துறவம் வையு ஒரெய்தல் உத” என்ற உபதேசத்தை அழிந்து இ யகம் கழித்தும் பொன்னத்தக்க நிலை அவ்வழியே அழிவ்வை அப்பால் சம்பந்தமில்ல சுவர்க்கம் போற்றுவார். அந் கீரணத்தில் ஒரு அளி அவ்வழியே சிந்தியது அறியாமையிழந்து போய்க்கலை.

“கோலமா மஞ்சள்தன்விரு குலைய குமான்றன்னைப் பாலனை நுழிதன்முள்ளு பரிசை உணர்ந்தலென்பால் மலையம் நனக்குமெனை வாளவர் தமக்கும் யார்க்கும் மூலகா ரணமாய்நின்ற முத்திதும் முத்தியன்றோ”

என்பதன் துறவதன். “ஆதிபாவன் முத்திரே உணர்” என்ற தொடரின் பெயரும் அப்படித்தான் அவனுக்கு விளங்குவதற்கு இனிச் துறவதன் உயர்வு உபதேசம் அவர்க்கு உரியவன்.

துறவ இத்திரன் உபதேசம் அன்றி அறிந்ததையும் பாடிவருவதற்கு விரைக் அவ்விருவருடைய போக்தர் போது துறவர்கள் அன்புறவுகளை பொலிவத பற்றுக்களையும் அடக்கின்.

முருகவேள் திரு அவதாரம்

அவதாரம் என்ற சொல்லுக்கு திரைத்துவது என்று பொருள். மேல்கூறும் கிழை இறங்கி வந்து வது அவதாரமாகும்.

இறைவனுடைய சிறந்த இலக்கணங்களுள் தலை சேர்ந்தது திறப்பு, பிறப்பு தின்மையாகும்.

"மேய்மான் முருகன் பிறவான் திறவான்"

வெய்யார், அருளவிரிந்தார்.

உயிர்கள் இறக்கம், பிறக்கம் இறைவனுக்கு இறப்பு, பிறப்பு மிகையாகும்.

"பிறவா யாக்கைப் பெரிமொன்"

என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது.

பிறப்பில் இறப்பில் பிறக்கரசுகன்றிப்புகளார் மறக்கி" என்று வில்லிபாரதம் வருவியிற்று.

முருகன் முருகவேள் பிறப்பிற்றில்லாதான், அவர் என்றும் இளம்பருவார்.

தேவர்கள் பொருட்டும் சுவனைப் பொய்கையில் உயித்தருளினார். சுவனம் முருகவேள் திருமவ தாரம் எனப்படும்.

சூரபணன் 1008 அண்டங்களையும், 108 யுகங்களாக ஆண்டான். அமரர்களையும், ஆர் மடந்தையர்களையும் சிறையில் அடைத்த அலக்கள் புந்தான். மாலையாகத் வானவர்களை ஏளிக்கவென்றி இரங்கித்தான்.

"பெறுதவழி அலரிமழி நடுவெண்ணக பதிமுன்றி திருதி நிதி பதிசுரிய எண்ணான்"

திவ்வென்ற பணிகள் அனைமொரு சரிமொழி திருதனா முற அமைலை விதிமொனை"

(அடியுரிய) திர்ப்படியுரி

சூரபண்டைய கொடுமைக்கு ஆற்றாத

திருமொரு
கூதாண்டகவாயி)

வானவர்கள், சிவபெருமான் எழுந்தருளிபுள்ள திருக்காவிலையை அடைந்தார்கள். திருமணித் திருநீர் மீவிடபெறும் திரும்கோயிலுக்குள் சென்றார்கள்.

சிவபெருமானைக் கண்பர்கள் அனுகந்த நைய பார்க்கை இறைவனுடைய பெரியவெண்ணக வாய்க்கிடுத் திரைக்கையும் திரைவெண்ணக அப பெருமையுடைய பெருமை மனதற்கும் அடங்க வில்லை. விமயிழம் அடைந்து நின்றார்கள் "மெய் நடுங்கியது! உள்மம் உருக்கியது! மெய் வெயிற் தது! விழிநீர் பெருகியது! மொழி குடியியது ஒரு வாறு தெரித்த தது சொன்னார்கள்!

தோக்கினும் நுழைகலை நவலு கின்றதொர் வாக்கினும் அமைகலை மதியா வெண்ணகிலை நிக்கநம் நிலைமையில் நிற்றி எந்தைந் ஆக்கிய மாயம் சது அழிகிலை மறொ.

பொருள் இரண்டு வகிலன்ற துவனைப் ஒன்றே வள்கின்ற அழகவழித் ஒன்றாயும் இரண்டாயும் உளது என்கின்ற விலித் துவனைப் என்ற இந்த ஏழ்வையும் அன்று நின்று, அயிலே மெய் கங்கலையும் படைத்த பெரும்களை மொழி யெவை அடிய வேறவ்வெண்ணக அடிய முடியவே?

திரைமையும் ஒருமையும் இரண்டும் ஒன்றிய ஒருமையும் அன்றொன உலகம் யானையும் பெருமையில் இயற்றிய சொல்லி நினைப்பை அருமையு யானவும் அழிதற் பாலவே?

பெரும்களை மொழி ஒன்றாயும், ஒரு மொழியும் இருசெயல், ஒருதனம் ஒன்றும் தில்லை. அத் தவையா தி உடமை மொழியில் இவையெனைத் தாக்கி நிற்பதன் சாரணம் உயிர்க்கு விடுபெற்றுனை மறத்தும் மறவையானேமையாகும். ஆ, ஆ, நினை திரைக்கவையைவி திரைப் பொழுத் துத்தகை?

திரைக்கவையின் திருமொரு கூதாண்டகவாயி...
திரைக்கவையின் திருமொரு கூதாண்டகவாயி...
திரைக்கவையின் திருமொரு கூதாண்டகவாயி...
திரைக்கவையின் திருமொரு கூதாண்டகவாயி...
திரைக்கவையின் திருமொரு கூதாண்டகவாயி...

உருவொடு தொழில்பெயர் ஒன்றும் இவற்றியே
மரலிய நிபவை மரித்து நிற்பது
விரலிய உயிர்க்கெனாம் வீடு தத்திரும்
கருணைய தேயலால் கருமம் மாவதே.

கருணையாய்வே தேவன்வழித் துணி புறங்குச்
சொற்களே இவ்வாய் மரிபயம் ஏற்புதே தேவனே!
காமனை எரித்த உடவனே! காலனை உயர்த்த
கூடனே! என்று குறித்தால் அவை புகழாதுமே!
ஆகமாட்டா வரீ!

மிகவு சிறந்த பேராற்றல் படைத்த மறுபேர்
விரல்களே மறுபேர்! அளிக்கிறீர்களே!

“தூய்மையைப் பெறத்தேர்வீர்? தேவன்வழி மிகுதியானால்
விரலிய எழும்பைக் கொண்டு வீடு புழுவைத் தேய்த்த
தூய்மையைப் பெறாமல்! இவ்வந்தரீ கொண்கை மய்த்த
பெருமீத வளகை மேலானே பெருமையினாய் வரீ வரீ!”

என்று பாடினால் அவ்விரல்களுக்கு இய
பெருமையானதா? அதுமீதான் இறைவனே! அயி
லானால் கொண்களை இறைமீதானதில் மீதாற்றி
நீய்மையில் புறங்கொண்கை தேர்; புறங்கொண
கை செய்ததும், தூய்மையை உயர்த்துவதும், மரலிய
னைப் பெற செய்ததும் உயரது அறமாய்மே! ஏன்
மரலியே? இவ்வளவு உயரமே என்னவென்று
காறி விரலுத் குதிக்க வல்லோம்!

மரலிய மரம்பொடித் ததவும் காமனை
ஒல்லென வரித்ததும் உயர்க்குச் சீர்க்கியே
எல்லையில் விதிமுதல் எல்லாதையும் வளருளின்
தல்லருள் ஆணையே நடாத்தும் வல்லையால்.

ஆதிமம் நடுவம் கரும் அருவமும் உருவம் ஒப்பும்
வடிவம் வடிவம் மிகுந்தும் இவ்வருத் தனமும் இன்றி
வேதமும் உடத்து மிகவு விரல்கள் ஆவன் நனை
ந்தரல் வேண்டும் நின்பால் நினைவையே நிபுரியு.

“ஆதிமந்தரல்களே! அருவமே! ஒரு குழுவை
உய்யிடத்தியே! இவ்வருத் தனமும் இன்றி
என்று தேயுமாம் வேண்டி நின்றுங்கள்.

மரலியொழி விரல்களாய் விரல்கள் நின்று
வருத்திக் கரும் புறமாயினால் வெளிமம் தந்திக்
மே! மரலியருளான தேவர்களை! நீங்கள் யுள்
புற வேண்டி மரலிய குயர்வைக் களைக்க

இராய் மரலியருளாய் மரலியருளாய்! இவ்வளவு
அருமிய வெள்ளையம் போன்ற தருமென்புடைய
விவரமாய், மரலியருளானவர்கள் உயர்விய
னால் உயர்வும் தருது அறு முகங்களையும்
பெண்பு துளிளார்.

வந்திக்கு மரலியானாதி வானவர் உரைத்தல் வேளாய்
வந்திக்குள் துடி செயற்கு புதல்வனைத் தருதும் வளை
ஆதிமக்கும் திவ்யமே! பண்ணல் அருவமே! துணி நடுவார்
விதிக்குத் தனது தொல்லைத் திருமுகம் ஆறும் கொண்டால்.

இவ்வளவுக்கு புன்று தருக்களாய். அறு
நிருமுகங்களில் பத்தெட்டு நெய்திராய்கள். நெய்திர
மணியல் அறு இவ்வளவுக் கருத்து தருந்தருளினார்
அறு அருமியில் கண்களிலிருந்தும் அறு அரு
மயர்கள் தேவனின். அனை எரித்தும் மரலிய நின்று
மரலிய அருமியில் மரலியதைத் தாங்காத தேவர்களு
யினால்மேலும் ஓர்வர்கள். இவ்வளவுடைய துடி
புறமும் இருந்த எவிராட்பும் அருவி ஓர்வர்கள்
குணமறு ஓர்வ அருமர்களுக்கு வேறு புறமியல்
இவ்ரு மரலிய கரிணையை நாடிமடைந்தார்கள்.

உடனடியே நடுவில் மரலிய கரிணை இருந்த
மரலியமனை மரலிய தருத்தனால், காக்கையல்
மரலிய வெள்ளையம் மரலிய கரிணையே நாடிமரும்.
அருமியல் அருமர்கள் ஆளார்கள்.

மரலியருளாய் இவ்வளவுக்கு அருமல் மர
மரலிய மரலிய நின்று அரும்களையே மரலிய
மரலிய நின்று, அவன் அருமையே மரலிய
மரலிய அருமல் இவ்வளவுத் தருமல், அருமிய
மரலிய அருமல் தான் அருமியும் அருமிய மரலிய
மரலிய அருமையருமல் விதிமுதல், மரலியரு
மல் அருமையான கரும்களால் ஓர்வல் வேண்டி
அருமல் அருமியல் அருமையே மரலியமையில் வெள்ள
அருமல் அருமையருமல் செய்தன அருமல் அருமியல்
மரலிய இவ்வளவுத் தருமல் மரலிய புறமையே
மரலியருளினார்.

அருமல் உருமல் ஆதி அருமியல் மரலிய ஒன்றாய்
மரலிய நின்று மரலிய மரலியருளார் மரலிய மரலிய
அருமல் மரலிய ஆதி அருமியல் மரலியருளார்
இருந்த முறையில் மரலியருளார் * திருத்தனல் உருமல் உய்ய.

Let (a king) procure and study carefully on who can overcome difficulties when they occur; and regard against them before they happen; 1722

அநுபவ ஞானம்

இறைவன் கல்வியினால் அறிப முடியாத பொருள் அறிவினை என்பதனால் அறிபப்படாத பொருள் "அறிமவில்லையே, அறிமவில்லையே" என்று என்று அனைவரும் அறிவினையென்றும் அறிவத்தீர்த்து அனைத்து சொல்லாததென்றால் களுடைய அறிவுக்குப் புலனாகின்ற பொருள். எனின் எல்லாவற்றையும் நன்றாகப் படித்து விட்டுள் என்று சொல்லுகிறானே அனைதான் பண்பாட்டு பொருளை அறிவாதவன் அறிவிடாமல் அநுபவம் (தோன்று) போலாம் துலையாவும்.

32. னா. துக்கநாதன்

"அரசன் இப்படித் தொல்லுறாரானே" என எண்ணிக் கோபம் சொல்லி பொருட்பயிற்சி ஏதாவதைக் காணிக் போலின மயல் மறுபடியும் சென்று ஒழுங்கற்ற படித்து விட்டு அரசாங்கம் துப்பாணியும் வந்தார்.

அரசன் முன்விடாமல், "நன்றாகப் படித்துவிட்டு வந்திருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டதற்கு, அவர் முன் போலினே, "மேலும் நன்றாகப் படித்து வந்திருக்கிறேன்" என்று விடை சொன்னார். அரசன் அவரிடம் வருபதற்கு, "இன்னொரு முறை படித்துவிட்டு வருங்கள். படித்துவிட்டு போதாதென்று தோன்றுகிறது" என்று சொல்லி அனுப்பி விட்டான்.

இன்னமே ஒவ்வொரு வாரமும் அந்தப் பொருளினால் அறியலாமைய துப்பாணியும் சென்று, "நான் மிகவும் நன்றாகப் படித்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன்" என்று சொல்வதும், அரசன் அவரை, "நிறும்பவும் பொய்ப் படித்துவிட்டு வருங்கள்" என்று சொல்வதும் வழக்கமாகிவிட்டன. பொருள்களுக்கு அனைத்தும் கோபம் எடுத்த விட்ட மூலினி மிக நன்றாகப் படிக்காமல் அரசாங்கம் துப்பாணிக்குப் போகக்கூடாதென்று எண்ணி மறுபடியும் படிக்க அரசுமயித்தார். ஒருமுறை படித்தார், பலமுறை படித்தார், எனின் அன்றிக் கவனித்தார் படித்தார். அரசாங்கமும் கொலை வேண்டும் என்பதை மறந்து படித்தார். படிக்கப் படிக்க அவர்

இதனை அடக்காதவை மறுபடியும் மிகவும் நன்றாக ஒரு காலதவிர வாயினாகச் சொல்லினார். ஒரு பொருளினால் பாகவதத்தைப் பலமுறை திறப்பித் திறப்பிப் படித்தார். தாம் படித்தவற்றைப் பிறருக்கு வெகு நன்றாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று படித்தார். பிறருக்கு உபநந்த மாசம் செய்தார். ஒருநாள் அரசாங்கம் சென்று, "பாகவதத்தை ஒருமுறை மகாராஜாவிற்கு முன் கொல்ல ஆதாரப் படுகிறீர்கள்" என்றார்.

அரசன் அவரைப் பார்த்து, "பாகவதத்தை மிகவும் ஞானமாக படித்துநுக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டான்.

"ஒ மிக நன்றாக படித்துநுக்கிறேனே" என்று அவர் சொன்னார்.

அரசன் அவரைப் பார்த்து, "இன்னும் ஒருமுறை படித்துவிட்டு வருங்கள், பார்ப்போம்" என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டான்.

அநுபவநாதர்	கல்வியும்	அறிவுக்கும்	விட்டுப்போயி	
பெண்கள்	கூலிக்	சொலாம்	418	
பேராயினி	பொருள்	துலையும்	அநுபவநாதர்	பொருள்களும்
செல்லாப்பெரும்	அறிவு	கூலி		

உள்ளம் அழில் பூண்டுது. சுண்ணன் விளையாடல்
 சளை உவந்துபோய்வினார். அனையால் பக்தி
 பூண்டி பொங்க. ஏறோ ஐய வையாமை அனையதி
 யம் இன்பமும் உண்டாயின. கந்த அடியாள்
 றிவைப்பிலேயே தீரார். பகல் தெரியவில்லை.
 தீரவு தெரியவில்லை. நான் போனது தெரிய
 வில்லை. வரம் போனதும் தெரியவில்லை. அர
 ளாணிப் போகவேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்
 போய்விடுகின்றது.

அரவல் பார்த்தார். காரம் தப்பினாலும் துடிக்க
 தான் தப்பாமல் வந்து போய்நின்றது போராணிக
 கைய் மாணவின்மையே என்று எண்ணி அவர்
 இவ்வடி இம் தேடி அரசனே வந்தான். யந்து
 பார்த்தால் ஒரே சுண்ணன் மயமாக ஆகிக் கண்
 ணையே தம் ஒலியிடுவ மணவனினாலே பார்த்துக்
 கொண்டே வாரி அடைத்து உட்கார்ந்திருக்கும்
 நிலையிலே போராணிகர் இருந்தார்.

"சுவாமி தாய்கள் இப்பொழுது பாகவதத்தைச்
 சொல்லுங்கள்" என்று அரவல் அவர் காலிலே
 வீழ்ந்தான். ஆனால் அவர், "அரசே நான் மெல்
 லது என்ன இழப்பிழை! தாங்களே எனக்குக்
 குரு" என்று அவர் காலிலே வீழ்ந்தார். அவர்
 அநபவதான் ஆர்விட்டார்.

இந்த அநபவ தூகத்தை அபிராமடி ஆளம்
 என்று சொல்லுவார்கள். பரஞானம் என்பதும்
 அதுதான். நால் அறிவினாலே வந்திருந்து, அப
 ஞானம் அல்லது அபிராமடி ஆளம்.

அற்புதங்கள் அறிய பயன் என்ன? இவ்வாறு
 தந்தான் பொழுதை தானே? கற்கவேண்டும்.

அது இன்பமானபாதிகை. அதைவிட முக்கிய
 மானது கசடறக் கற்றுபின் அன்புடன் நன் பரிசு.
 அநபவது அநபவத்தில் இன்பத்தைப் பெறவே
 ஆகவே. ஆண் மாணவிய கவியை அன்பால்
 கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அநபவ முதிர்ச்சி
 உண் பதும் கற்கவேண்டும். பிழையிலேயுமும்
 உற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

முதலில் இன்றியமையாதது அன்பு. அது
 எனக்கு தானையாக இருப்பது இறைவன் புகழைப்
 பாடுவது. அன்பு மானம் பரிசு இல்லாமல்
 சொல்லக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கற்றுக்
 கொள்ள எத்தனையோ கவியின் உண் துணால்
 அன்போடு கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமாயின்
 அண்டவணைப் புதிய கவியாக இருக்க வேண்டும்.
 அறிவினான் கவியாக இருக்க வேண்டும். தாம்
 பாயும் கவியை மாந்திரம் நினைந்து, அநபவ
 சிந்தனை இப்படிச் சொல்லுகின்றது. அவருக்கு
 முன்னாலே தோன்றிய முக்கிய பரிசுபார்
 கள் முறையப் பெறவேண்டும் பற்றியும், அநபவ பரி
 கள் திருமணம் பற்றியும், தவணசுந்தர் முத
 லியவர்கள் சிவயிராணைப் புத்திரம் பாடி
 நுக்சிறார்கள். அப்பொயிபர்கள் திரைவணுடைய
 திருமணமே கருபுடும் மல மலையா க்கள் படி
 யிருக்க. அநபவ எண்ணம் பான் கித்திக்
 கொள்ளாமல் வினை வாழ்நானைக் வழியினால்
 மயணை நினைந்து இவ்வடி இந்தப் பாட்டைப்
 பாடலாம்.

To cherish great men and make them his own is the most difficult of all difficult things.

மொக்கணிச்சுரம்

முருகவேளாற்றுப்படை

இன்றையன் வந்தும் நிறைந்த பரம்பொருள்
 என்றாலும் வந்திரு செய்த அமைக்கப்பட்ட
 புனித இடங்களே ஆலயங்கள் ஆலயம் கோயில்,
 மாடிகள், பள்ளி, தலை, சிவபெரு, பேர்திரும், கண்
 ணும் பிரயோகங்கள் வழிபாட்டு இடங்களாக
 முறிக்கும். இப்பேரோல் சுவரம் சீவலாயசக
 வையோ ஆதிபாண நகராக வளவில் கவர்வெய
 போல இவ்வாண் வந்திரிநிந்தபுழை நாயெல்லாம்
 இறை இலையகளை நாய, தேடி ஒருகிறோய்,
 ளள் அங்கேதான் இறைவன் இருக்கின்றானென்ற
 நம்பிக்கை நம்பிக்கையோ வள வள அமைக்கி
 யெழுப்பப்பட்டதும் இப்பெறி முடியியிலேயான்,
 இன்றும் அடி கொள்ளையை வந்திர்ப்பவரும்,
 மதம் அரிவி பெய்தோரும், இல்லாமல் இல்லை
 மெய்யென்னில் மெய்யாலும், மெய்யென்னில்
 பொய்யாதும் என்றான் அன்னை. (மந்திரமும்,
 தேவம், மந்திரம், தந்திரம், தந்திரமும்) நம்பி
 யோர் மேடுவதிலேயை வந்து வரல் வந்த
 வெள்ச்சீமைகளிலே மதுபானச் சாலைகளும்,
 கசாப்புக் கடைகளும், பழைய விதவாசலங்களும்
 வழிநிழிலை மயங்கை வந்திர்ப்பு நின்றவை. இவை
 மெல்லாம் சாத்திர விதம்து உட்படாதவை என்றப
 கர் ஆலயத்திலே அருமரும் முருகன் ஆலயத்
 திலே அமைப்ப சாதி வழிபாடுகள் புத்தத்தப்பட்டுள்
 ளை. சிவபர் வாரவேலையகமே விழாவெடுக்கும்
 மாலம் இது. ஆலயத்திலே வேற்றமகதவவர்
 படங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை சில சம்பந்த
 மாள திருநிலையங்களாக எப்படி ஏற்றாக கொள்
 ளது. வந்திர்ப்புகளாகக் கோயிலே என்ற
 வந்திர்ப்புமாயக வேலிலைல் வன்ற பெய்த
 இன்றைய ஆலயக் களின் பொக்காய் மாறியவக்
 சாணலம் ஒருவாண் நீட்டி நம்பிந்து படுத்தும்
 வேறபேய அப்படி மாள அமைக்கதான்
 ஆலயம். முத்தி தளம் தீர்த்தம் மூன்றும்

பெருத்தியனை மயம்பேற்றிவளம். முருகன்
 வளமும் இடமனை நம்பிர் தீரு முருகாரும்
 பணியிலே வந்திர்ப்பு படுத்தியிரா இப்படி.

சிறுபிணை மலரொடு விரைவி மணிபுறத்து
 வரணம் கொடியொடு வயிற்படநீரீடு
 உருத் கொண்ட சீர்கெழு விழலினும்
 ஆர்வல தேத்த வேறந நினைவிலும்
 வேலன் னறைய வெற்றியர் களணங்
 காநிங் காவுக் கவின்பெறு துருத்தியும்
 யாரும் குளையும் வேறபன் வளம்புற
 சதுக்கமுந் சந்தியும் பழையநிக் கடம்பும்
 மன்றமும் பொதியிலும் வந்தனை நினைவிலும்
 மணம் வலக் கொடியொடுமண்ணி யமைவ

திருமுருகாற்றுப்படை வழிகள் 218-227

அடியுபடை வீடுகளில் வீணையாரும் முருகப்
 பிரான அவையன்றி அவ்வத்தவர்களில் நடக்கும்
 திருவிழாக்களிலும் அடியார் துத்தது வத்தம்
 இடங்களிலும், வேலன் வெற்றியாடு களத்திலும்,
 காட்டிலும், கோலையிலும், ஆற்றினடக் குறை
 யிலும் (துருத்தி மீதி) நதிகளிலும், தளவகளிலும்,
 படைதளங்களிலும், முகங்கி, வந்திரி, தளவங்களி
 ளிலும், பழையகக் களங்களும், வந்திரி கொடி
 படுத்தியிலும், அமைக்கதளம் அமைக்கதளி வந்த
 மைய இ தத்திலும் விளங்கும் பெருமை வயந்த
 வன் முருகன்.

மலிந இளம் மருகன் மலிபுற ஆற்றினும்
 அளர்களின் குடி இறந்தமளவிலே இவ்வந்திரிவை
 வந்திரி மலையாட்டில் ஆற்றங்கரை தளவத்தி
 வரை, மலையொடுகது, வ. வேறநி போன்ற இடங்
 ளில் வளங்க இடம் உருவாயின. மருகன் வந்த

தயவநி, சிவபெரு, தயவ - அந்திதகல்
 களக்காடும் அலைவம் அலைவ
 முயலையிட ஆற்றவ முருகன் மன்றிள். மாரிபுறநி, சிவக்கி, தளவத்திரிக்கு, மலையினி தயவ, வந்திரி
 கு சிக்கல், அளவத்தி அடியும் வந்திரிக்கு, வந்திரிவந்திரிக்கு, மலையினி தயவ, வந்திரி

கிய இடம்வகித்தன. அவையே தல விருட்சங்க ளாயின. இன்றும் அலகா விதி பிலும், தரிசி ம களினும் தல விருட்சங்கள் தாவப்படுகின்றன. புனித நி நலைகள் திர்த்தங்களாயின தலம், திர்த்தம், மூர்த்திகள், தலகிரி சாக்கி பழிபாற் பறைஞ்சைப் பெல்வர்கள் பாடியுள்ளன). சீல தானாகவே உற்பத்தியான தலங்கள். திலைகளே தான்தோன்றி நகவரங்கள், சலகிரி, சச்சாரம், காயம், சலகிரி என இவை எழுதிய பாடப்பட்டுள்ளன. சாத்திரியிகள் (முனிவர், திருநடிகள், சீத்தர்கள், பத்தர்கள். அறிமுகபுத்தர்கள். நீதியுடையோர் அலகாம் எழுத்துள்ளனர். பிராணிகள் வழிபட்ட, வேததிரிங்களுக்கும் சமயத்தில் உண்டு. புீ களா கஸ்தி துரங்குகளில் மூட்டம், மயிலாந்தகறை மயபும், களிமாமுடி, மறுமார், ஆபரமடி, அலைக்கா, மறுமீயூர் (திருவெறுமீயூர்) போன்ற பல தலங்கள் பரமபயமானவை. க. பி, ஆதாம், மூலம், மட்டம் முழிமுள்ளுரைகா மூலமும் பதிதம் பாடிய தலங்கள் 279 முள்ளே ஆவதாரம் செங்க புனிதல்தி பாடி ஆலாக்கா என பாடினர். பதிதம் பாடிய தலங்கள் போல் வைப்புத் தலங்களும், பல தேவாரங்கள்லும், தேத்திரிக வேலைபிலும் இம் பெருநூல்களை, இத்தக ளுள்ளிள் சன்வரம் வருமாறு

ஆவூர்ப் பசுபதிச்சாரம், இடைச்சாரம், இராமலதிச்சாரம், இராமேசுவர் (இராமேசுவரம்) காவிரிப்பூம் பட்டி எழுதுப் பல்லவனிச்சாரம், கணபதிச்சாரம், கிராமடை முரசு கோபச்சாரம், கொண்சச்சாரம், கோலேளாளசாரம் (இலாங்கை) நலைமயூர் வித்தியாரம், பம்பூரம், பாதுகரிச்சாரம், புகலூர், வர்த்தமாளிச்சாரம், காபாலிச்சாரம், மூலமச்சாரம், முக்கச்சாரம், தாசக கச்சாரம், வைத்தியர்வையன் யோயில் (புள்ளிமுட்டம் வேலூர்) திருநாகேசுவரம் திருக்கோயிலையம் (இலங்கை)

இவற்றைவிட திருவிசைப்பா பாடிய இராமராமேசுவரம், கல்லை வெள்ளை இ. வேள் வரம் திரைநீரும் அருவூர் பதிதம் செய்குவை பத்தலங்களாகும். பரமமதித்தேசுவர், தாராகம்,

வேலூர் ஜலகண்டேசுவர், மயிழாட்டமும், முச்சிளைகளும், கொக் கூடிச்சிளைவை தான் தோன்றினவரம், கோயலாயம் தான் தோன்றினவர், திருத்தம்பகேசுவர் (திருமலை) சதுவள நாட்டிலும் வருவாரும். பெருமை வாய்ந்த சகலரங்களாம்.

திருமுறைகளையும் தானடி திருவாயகத்துத் தலங்களை இனி தோட்டம் விட்டால் பல வர கருவிகளைக் காணலாம்.

திருவாயகத்தலங்கள், திரைநீர் 1 திருவாயக கோசமங்கை 2, திருப்பெருந்துறை, திருவாயக வைப்புத்தலங்கள் 12

1. கல்லைட்டம்	2. பஞ்சப்ப பழி
3. நத்தம்பாடி	4. வேலம்புத்தூர்
5. தரிசுமணம்	6. சாந்தம்பத்தூர்
7. நாமங்கலி	8. முளையம்
9. பட்டமங்கை	10. லிபுழி
11. பாளையர்	12. பந்திராமலை

தேவாரப்பதிதம் பெற்று திருவாயகத்தில் வருகை 24

1. அண்ணாமலை	2. அவிநாசி
3. ஆழி	4. ஆலங்கை
5. இடைமருது	6. கங்கையமலை
7. ஐயாறு	8. கச்சிபேசுவரம்
9. காம்பூர்	10. கைலை
11. கழகமுன்று	12. கழமலை
13. குற்றாலம்	14. சிராய்பள்ளி
15. தில்லை	16. துருத்தி
17. புளையம்	18. பரமபுத்தூறை
19. பழையூர்	20. முள்ளையம்
21. முளையம்	22. மதுரை
23. வளத்தூர்	24. வெங்கடூர்

அக திருவாயகத்தில் இம் பெற்று வெந்தத் தலங்கள் 38. திருவாதவூரர்கள் தோன்றிய திருவாதவூர் 1. தேவூர் 2. யோதமம் 30.

மானிக்கவாயகமும் திருவாயகமும் பக்கம் 153 திருவாயகத்தில் அமைந்த பதிகள் பற்றி

So to act as to make those men, his own, who are greater than himself, is of all power the highest. 444

ஒரு மறுபிழை இரங்கல் கையெழுத்து
 வாதவர் இவ்வாறாக ஒழிய மொழியினால்
 மூலமும் ஒழிய முதுபதி ஒழிபதி
 தீவினப் பதிமற்று யாதென விண்ணில்
 திருப்பெருந்துறையும் திருக்கோகழிபுறம்
 சுழிபுகழ் உத்தர கோச மங்கையுறம்
 மட்ட மங்கை மாண்தீர் கூவினம்
 நந்தம்பாடி நற்கல் லாடம்
 விறும் ஒழியர் வேலம் புத்தூர்
 சாந்தம் புத்தூர் சுந்திய தீயம்
 மாலையம் பஞ்சம் பள்ளி நகரும்
 மந்திய மாலையை மயேந்திய மலையுறம்
 துறிகே சுழிபுற மொழிய மொக்கணிபுறம்
 தேவரத்த தென்னால் திவழிமொரு தீவம்
 கவிக்கலறு மீன கருகியே இரங்கலும்
 சிவக்கொழுந் தகலாத் தொழுவத் தலவிம

புலப்பாடல்

இப்பாடல்களே ஆரம்பிக்கும் யோக்கணிப் பதிர்ச் சந்திப்போம்.

நினைவாகத்தலை வரும் இரண்டாய்வி கிழித்தல் தீரு அகவலில் வரும் தீருப்பதிகளில் மொக்கணிபுற ஒழிய.

தற்பலமை அருளில் சாந்தம் புத்தூர்
 விலக்கொரு மீன நற்கு சுந்த விண்ணமும்
 மொக்கணி அருளிய முழுத்தழல் மீனி
 சொக்கு அதாகக் காட்டி மொன்மையறம்
 மித்திய திரு அகலால் 11-14 (ஒழிவன்)

யோக்கணிச்சரம்

மொழித் தேவத்திலே "மொக்கணிச்சரம்" என மீற நாமமுண்டு. மொத்தநாட்டை அரசோச்சிய மன்னன் ஒருவன் பிராவணன் - அரக்கனாடு மகர் இரண்டாய்வை மீன மத்தலை மீனமும் மீனமீனமும் திருமீனமையக் கண்டு வழிப்பட்டபின்தான் அன்னா சுறார் அழகுந்நான். ஒருவன் மீனைய மாயம் காட்டுகதை சென்றிருந்தான். மீன மீன மாயுறமில் அடவறை மொன்மையுற அடவறுமீற மீறப்பொன்று

தெர் பவர்க்கலை மொழிதீர் நிழம்பி அருள்மாலைப் பாயிற்று. வேட்டையை விட்டுத்திருப்பினால் தன்னால் மீனமீனமும் உறவியானைக் கப்பிட்டு "எத்திரகனும் சிவனியினம் இரங்கலும் பாயும் மொன்மையுற நாயு வகுக்கிறன். சிவனமும் புத்தியானமும் உறவு செய்யுகளர்" என்று கூறினான். மீனமே எங்கும் தெழிப் பார்த்தான். சிவனியினம்தான் உறவு முடியவில்லை. புத்தியினியான அவன் ஒருவரிகளும் மீன அழிய மொன்மையுற உறவுமீற (சாக்கு) கோணிபல மாய வந்தது. அழியை மலை நிறைத்து கவிழ்த்து கவிழ்த்தால் சிவன் மொழிமீறப் பெய்யும் அத்தனை அளவு சுறாரும் பெய்யுறியு பொடிபுற மீன மலைகள் குட்டி விட்டு மன்னவை அடவந்து வந்து காட்டி தான். செந்தூர் சிவனமீற நிறைந்து மனம் கரைந்து அழிப் பாடிக்கனித்தும் மறை பெய்ய வழிபடியுறியான். மீனமும் பசியாந் முடிந்து அழிமலையம்தம் புய்ப்பட ஆயத்தமானான். அச்சேசுகளின் சூழியுறவு மீனமும் மீனமும் மீனமும் எடுக்க முடியாது. இது சிவனியினமாயே மாய்விட்டது. அரசனிடம் பன்னிராடு நு ந்ததைப் பன்னிராடு மொன்மையின் சுறான் மீனித்து, மன்னன் இரண்டின் கருவையைய மன்னி மொய்மறந்து, பளகம் செண்டு அடவையினமும் செரியு அத்திருமீனிக் ஒரு அழகை சிவனமும் அடவப்பித்தான். அதைமே மனிவாசகர் சொக்க தாமக் காட்டிய மொன்மையம் எனத் திருவாய் மொத்திருப்பினார்.

தென்னாடுவைய சிவனின் மொழி
 ஏந்தாட்டலுக்கும் இவ்வாறு மொழி
 மொத்திருக்கலுமலால் 109-110

சான்றுதாரம்:
 அடவமீறமுறை அசு குணசம் நுதன் பழியு
 திருவாசகம் - கல்கனி மித்தலையுறத் உறை
 முன்புதன் திருநாளை - அழகை மீன
 முழுமீனின் பன்னிருத்திருமுறை மாகம் 4
 தலைமையமலர், மீனமீற கை, மொக்கணிவராயன்
 மன்னமையமும் நினைவையமும் -
 சிவநெஞ்ச செல்வர் கீறாறு த. விசுவநாதன்

இவ்வாறாக ஒரு மொழிமீற மீனமும்
 இவ்வாறாக இவ்வாறாக இவ்வாறாக
 இவ்வாறாக இவ்வாறாக இவ்வாறாக
 இவ்வாறாக இவ்வாறாக இவ்வாறாக
 இவ்வாறாக இவ்வாறாக இவ்வாறாக

சைவசித்தாந்தம் பயில்வோம்

சிவப்பிரகாசம்

மட்டுவில் ஆ. நடராசர்

பஞ்சாட்சரத்தின் பெருமை

92. அந்நாடு திருமேன நமோ தகலும சீவமுன்னக
முலா மொன் அதனில் தங்கில் ஒழிந்த வேலந்த மீல
மாயினா மாதநா மாய மத்தக மத்தா ஆற்றல்
கொயில் சாயலுள் இவந்தி அழக்தின் மயே.

இன் ஆச டறு திரோதம் மேவாது தகலும
சிவம் முன்னக ஓசை கொள் ஆணை மலமுள்
தகைப் பொருத்தி நன்ற பரிபாகப்படுத்தினின்ற
திரோதான சத்தியம் ம ன்னைப் பொருத்தியால்
நின்றமறு மிவந்தை முத்தையனை யா பூய்யமு
நாந்தெழுந்தை மய்பரிப்பாயாய. அதனின்-
ஆதனால் ம மேல் ஒழிந்து ஆறள் ஒங்கும்
நாமான திரோதான சத்தி ஆதன் பின்புள்ள
மகரமாகப் மலத்தை ஒழித்து அருச்சத்தியாய்
விளைகும். மீள வ சிவா அருளுள் பின்பு
வையாவிப் பூய் சத்தி மிவந்தைத் தருள் மாய-
முத்தெனின நேனின் மகத்தான மலையாவிப்
அன்பா, அது பற்று ம நறு அங்கு மயனில்
ஏகமாகும் - அன்வருகைப் பற்றுக்கோ மயி
பொருத்தி அறவித் துதில் மிளத்தோடு ஒன்றுமும்.
இது திரு வேறுதின் மடு - இது திருவெவர்தெழுதி
தின் பெருமையாலும் எறு.

அகணத்திரோடு தன்மை

93. திருந்தா மாயை கோ வகைவினை தீனித் தகலால்
தீன்கிட தீன்கா லுல தினை இதுவ மிசிய கோயத்
தோள் துயர் கைத்த டகக் உயத்தனின் மேருங்க கோ
தாந்தவர் தாக்கி கைத் தோவினையீல் துள் கோடு.

இன் துயல் இலோடு - பாயத்தின் நிம்பிய
சிவன் - முத்த). திருமுடியானை கோலகை
வினை திரிவிதத்துவல் நிம்பிட -தும்பும் பொருந்திய
மாயா காரியங்கள் வந்து கோதபடி ஆகாயியம்
முதலிய மூவினைகளும் முன்று வ்தமாக தீங்க,
தீங்கா முல் தினை இருள் சிர்ப வட்டு

திருத்தவர் தாக்கியிருந்த இரண்டாய் மூலமால்
கைப் மேட்டுப்போக. இவத்த லுமல் ம லுள்ள
அகத்து அடங்கி-அயரா அன்பு செய்தல்
மாரையாகப் பிரகாசீக்தம். திருவருளில் அடங்கி
நின்ற. ஏகத்தொன்மையில் தாங்கி அவ்வருளோடு
ஒன்று மிருத்தும் சிவத்தினால் தாங்கப்பட்டு.
உளத்தள் இன்ப ஒங்குதம் அறிவ்லுள்
சிவப்பாகம் விளைப, நேரே தாங்குவர்
மலைகளைதாக்காது அருந்த தகை அளபவிப்பர்
எறு.

மண்பத்துக்கி என கோய்க்கலை அறுகிக்குள்
செய்யும் பொருட்டு மாயை அன்பாவையப் போதங்
களில் மயங்கச் செய்யும் கன்மம் தீல்கையானல்
மாயை மயங்கச் செய்ய மாட்டாது கள்மத்தை
அறுகித்தற் குரிய தரு கரண புலன போகக்
மதும் வேண்டி மாட்டா. இதைத் திருமுடியானை
சீராவகைக் என்ற தாற் துறிப்பட்டார்

பிராரத்தம் அளபவத்தாலும் சஞ்சிதம்
தீகையபுறம் அகாய்பம் தூளத்தாலும் ஒழிபு
மாதனால் வினை திரிவிதத்துவல் நிம்பிட என்றபு.

தாங்குதல்-கொல்லும் செயலுளின் தி, ஓதான
மேயாய் அசைவின்றி இருத்தல்.

94. துறிப்பிடம் மாய தீகை சாய சென்னைமலத்த மய்சர்
திற்புற மிவல் சீவம் தயம்பெயம் தியானம் மல்லாம்
மறுக்தை செருநின் செருநின் மருநிட மன்னா மெய்
ச துக்குற மய்க்கை மய்க்கை துத்தகை ஒழிப்பேயே.

இன் துறிப்பிடம் சீவன் முததநடுத்தி. நிடை
சுருவதற்குத் தகுதியானவெனக் மறுதப்படும்
மண்ணிடத்தலைத்தை திரிணயித்தகும். மலை-
இவன் மகத்தீகல் இதைச் செய்ய வேண்டும்
என்று கால வரையறை செய்தலும். திக்கு-

As a king must use his ministers as eyes (in managing his kingdom), he must well
examine their character and qualifications before he engages them. 325

இவ்வழிக்கு நோக்கியிருந்து இறைப் பெயர்
 வேண்டுமென்றாடர்ப்பாடும் ஆசை - பழைய பெயர்
 மறுபாக்கச் சொல்லாடும் அழகத்து நான்கு
 ஆசைகளில் இவை மூன்றாவது இறக்க
 வேண்டாம் என்ற விதியும், கொள்கைகளைக்
 கோர்பாரும் குலைப்பாதி அபிமானமும், துணை -
 அமைதி பெயர் காரணமாக வரும் விருப்பு கொறு
 புகளும், சிவசிலவேயும் முதலிய சிறப்புகளும்,
 சிவசூழலும் - சிறப்பினைபுடைய சிறப்புகளும்,
 சிவசூழலெழுத்துகளும், தபம்-கந்தாக்-கிவிபில்
 புதிவில் நிறுவி முதலிய துணைகளும் பெயர்-
 மந்திரங்களை உச்சரித்தலும், தியானம் ஆறு
 ஆதாரங்களிலும் அள்ளி மாழையாக்களுக்கூறிய
 தெய்வக்களைத் தியானித்தலும், எல்லாம் ஆசிய
 இறைகள் எல்லையற்றையும், மறுத்து அந்
 ஒழிவை பெயரால் மருவிடாதாக மறுத்து
 மருவிடக் கைவிடுதலும் செய்தலும் பொருந்தாது.
 வாய்மை ஒழிந்தமை மன்றி செய்தி சிவசீடங்களையு
 அனுபவிக்கும் செயலொழிந்த நினைவையு
 செய்யப்படும் மற்றைய செயல்கள் எல்லாம்,
 உறக்கு உறவு போல் ஒழிப்புபோல் மந்திர
 செய்தவரது கைப்பெருள் அவரறியாது
 அனைவரிடே நின்றவையு போல் நினைவிலும் ஏறு

உறவுக்குறவு போல் என்னாவிடத்தில்,
 கைப்பெருள் என்னுள் சொல் வருகித்தகையக்
 கைப்பெருள் போல் முத்தர் என்னும் எழுமைப் புறப்
 பெய்யுளிலிருந்து வருகிக்கப்பட்டது.

95. அகம்புலமென்றே எல்லாம் அந்நாளை நயிபுள் திந்தக்
 கந்தநிலை இரண்டினின்றித் தமையைய நாக் கந்தியல்
 கந்தநிலை கந்திந்தது வாதும் தீரையைய போல் தூயம்
 திந்தநிலை மயம்-க யாத பொய்யையயர் தீரையையே.

இனி, அகம்புலம் என்று இரண்டால் அருச்சனை
 புரியும் திந்தக் கந்தநிலை - அகம்புலமே புறப்புகை
 என்று இரண்டுவிதமாக அருச்சனை செய்யும்
 இரண்டு உறவுகளிலும், இரண்டும் தின்று தின்பிரு
 புகைகளைபுச் செய்தலன்றி, தமையையாபி

அநிமாண்டிய வடிவாகி, எல்லாம் திகழ்ந்து
 மயிழ்ந்து வாதும் திண்டையர் போல் கந்தநிலை
 சிவம் மெய்வனவெல்லாம் மிகழ் அதைப்
 பொருள் திந்தபு வாய் விரும்பினால் பெற்று
 மகிழ்ச்சியின் வாதும் திண்டையரை-களைப்
 போல், தூயம் திகழ்ந்து - கந்தம் பிரமாசீத்து,
 அகம்புலம் வாதும் சேய்மை எந்தும், ஒழி
 தன்மைமயம் கண்டு சிவாநுபந்தம், அனுபவிக்
 கும் சிறப்புகளையெய்தி தன்மைமயம் - சிவன்
 மருவிடாவார்.

தபம்-அமைதி அநுஞ்சாரம்
 தகம் புறம் வளைத செம்மைமயம் - உயர்ந்தும்
 புறமும் ஒரு தன்மைக்காபியர்.

96. அகம்புலமே அந்நாளை அகம்புலமே அந்நாளை
 அகம்புலமே அந்நாளை அகம்புலமே அந்நாளை
 அகம்புலமே அந்நாளை அகம்புலமே அந்நாளை
 அகம்புலமே அந்நாளை அகம்புலமே அந்நாளை

இனி, அகம்புலமும் அகம்புலம் போலிட நினை
 தீ, தீ, வாய் வந்துமீ நான்கு முதற்களும்
 அகம்புலத்திற் பொருள்பிடுக, அகம்புலத்தும்
 அகம்புலம் போலிட கொண்டல் போல் - அகம்பு
 லெல்ல வாய்மையும் அகம்புலம் தன்னுள் அகம்புல
 கொள்ளுது போல், அகம்புலம் தூயம் தூயமென
 நினைவெனவே - எல்லா இடங்களிலும் எல்லா
 பொருட்களிலும் திந்தநிலை முதலினின்றி
 மெய்திருத்தலாகே, கந்தநிலைப் பொருளை
 அருகிக் கருத்திலும் கண்ணில்-காணப்பட்டதொரு
 பொருளைத் திந்தநிலையில் வண்ணமாகவே
 காணில், அகம்புல அகம்புல நாயகையர் போலி
 தாறும் உறவுமயமராகிய சிவத்தின் திருமேனே
 அகம்புலம், அகம்புலம்-அகம்புலமாயல், அகம்புலம்
 அகம்புலம் சிவன் முத்தர் தூய நினைவையு
 அகம்புலமே அகம்புலமே ஏறு.

அகம்புலமே அகம்புலமே அகம்புலமே அகம்புலமே
 அகம்புலம் சிவன் முத்தர் தன்னைமயம்
 அகம்புலமே அகம்புலமே அகம்புலமே அகம்புலமே
 சிவத்தின் திருமேனியாதலால், அகம்புலமே அகம்புலமே

தமிழ்நாடு இரத்தினத்திற் தூயநிலை - அகம்புலமே அகம்புலமே
 அகம்புலம் அகம்புலம் அகம்புலம் அகம்புலம்
 அகம்புலம் அகம்புலம் அகம்புலம் அகம்புலம்
 அகம்புலம் அகம்புலம் அகம்புலம் அகம்புலம்

சிவன் முத்தன் சிவத்தில் திருமேனிபோ யானன்
அடிவாய் தானே தான் நாயகனாரேனீ என்கிறார்.

அந்நி வாழ்வாள சிவன் முத்தன் தூள
நிலையை அடைவதிற் சந்திதகாபினை என அடைசு
முறிவிடுவதற்காக இராம இவிரே என்கிறார்.

தான் இவ்விரேயில் சிவன் முத்தன்

97. அனைத்தும் அனைவரின்வாய் மறந்தேன் தான் ஒருவன்
கண்ணின் திரை அகல் அகற்றினால் எல்லாம் தேவன்
மயலிசை அழகு அழி இறைந்தே அடியாறு போன்ற
மயலியின் தனக்கு தான் மூலமாயிற் புகழல்களே.

இ-ள்: மன முத்தன் சுரணர் என்கார் மறு
அபயம் அடக்கி-நிலம் முயலிய அத்தவாய்ப்பன்
அனைத்தையும் தனக்கு வேறான உய்ப்பொருட்கள்
எனக் கண்டு அவ்வாய் நீயி, தூளக் கண்ணின்
ஊழி அப்பாய் மாணம் செய்த ஞானத்தில்
நிலைப்பெற்று, அந்தக் கருத்தினால் எனையும்
பிராக்கி - அந்த ஞானத்தினால் எல்லாவற்றையும்
பறந்தது அந்தசெயுத்து அந் எண்ணி நகரம்
முதலாக ஒதிய திருவெந்தெழுத்ததைச் சுகரம்
முதலாக மாறிக் செய்தது இறை திறை உளர்ந்து
பெற்றான் - சிவர்கட சீதகக்கள் எல்லாவற்றோடுங்
கலப்பர் முயலையி நிழலும் அத்தவாயி நிலையை
நிலைப்பூ அழகவைத் துழிக்கவே, மயலியின்
மயலி தனக்குவாயி மயலம் - சிவனக்குச் செய்து
நயமா முயல் என்ற அடியைப் போல்கார். என்ற

98. சிவனார் தன் காதல் வாயையி திரையுந்த வேள் தரணம்
அவன் தன் கண்டுவை அண்ணலே மனமா உயலி
வேளந்து வய்கை சிந்த அழிவியழி ஆழம் மெய்சே
கண்டினை உதும்பி ஆகை கடவுற உதும்பி வேலே.

இ-ள்: தொண்டர்கள் தாமும் சிவனடியார்
கணையும், வானோர் தொழும் திருமேனி தானும்
- தேவர்கள் வந்து வாய்பாடு செய்யும் சிவலிங்கம்
முதலிய திருமேனிகளையும், அண்டரும்

மயலியை அண்ணலே என வணங்கி -
தேவர்களும் கண்டறியாத சிவபெருமானே எனக்
கருதி வாய்பாடு, விழிபெயர் துறவாய்ப்பன் சிந்த
கள்கள் நீர்த்துள்களாகிய வெண்முத்துக்களைச்
பெரிய பெயி-ஆறாய் வர துறவாய், துறவம்
காள் அமுது அநந்தினோர் ஞானாகிய கா லிலே
விளைந்த பேர்ப்பமாயிய ஆழத்ததை அருந்திய
சிவன் முத்தர், பெய்யெய் கண்டு யொண்டு
இருப்பர் - பெய்ப்பொருளாகிய சிவத்தையே
கண்டு கொண்டிருப்பர். என்ற.

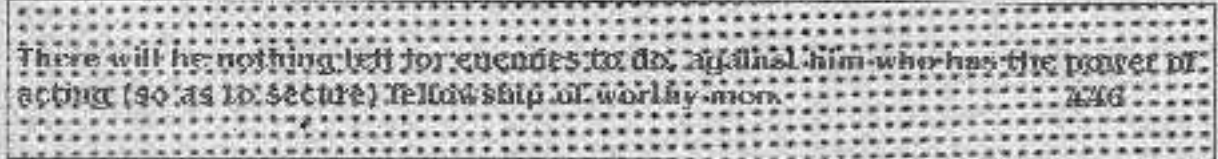
சிவபெருமான் பாலில் நெய்போல் மறைந்து
எங்கும் வியாபகமாய் நிற்பினும் அயரா அன்பின்
அறன் கழல் ஏத்தும் பெய்ப்பெய்க்கனி தந்தவர்
சிவன்க்கர் முதலிய திருமேனிகளிலும் தயிரில்
நெய்போல் விளங்கித் தோன்றலால் என்பதைரும்
இந்தியாபி சிவனாய்க் கொள்கின்ற அறு
ஆதலால் விண்ணிடத்தவரும் மயலியல் வாய்
அழகை அறச்சிபார் என்பதையும் தாம் செய்த
பசு நல்வினை காரணமாகத் தேவர்கள் கல்க
பேய்க்கை அறவாயிசென்ற மோதிலும் பதிஞானம்
இல்லாதை காரணமாகச் சிவனை அரிய
மாட்டார்கள் என்பதையும் முறிவிடுவதற்காக
தொண்டர்களும் வானோர் தொழுந்திரு மேனி
தானும் அண்டரும் கண்டுவாயம் அண்ணலே
என்றார்.

சிவன் முத்தர்கள் சிவத்தில் நீது கொண்டு
தேய்வை எடுத்துக்காட்டுவதற்காக, 'விழி வெண்டர
வாய்கள் சிந்த பெயர் குழற மெய்யே கண்டு
கொண்டிருப்பர்' என்றார்.

மெய்ப்பெய்ப்பொருள், சிவன்.

இச்செய்யுளின் பேர்ப்பன் ஞானக் கடவுட்காக
உருவாகிச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

(மீதறி அருத்த இதழின்.....)

கோர நிருதாரி மூர்த்தி

— ௨௪ — கற்பியேற்பின்கை

அப்பகுதி நான்கு திருவிளையாடல்களையும் தாமரக்கடவுள் முடித்துக் காட்டத் தரிசித்த கோர நிருதாரியை விஜயநகரத்தருகில் பிரேதஞ்சன் அழகரத்தி விருகம் தோன்றினான். வீடுகூடாக்கூடப் பாடி னின்றும் தூசன் மலையாளம். அவன் தூசானும் காலத்தில் கோயமுத்தூர் சாய்காதுயர்கனாலே பெல்லப்பட்டு தீரே மலையாளம்தான் வளம்சென்றான். அங்கு அவன் மலையாளம்தான் முத்தவன் சுருங்கி யானை. இவ்வளவு மனைவி கொள்ளா கொண்டு உடையுடைய வட்டத்துறும் ஊட்டினான்.

அவ்வால், அக்கருமார் ஊரணி ஊர்ப் பட்டினி இரத்தகூ. அத்தந்தி பாடிமலும் தீயுதான். அப்பாது சுருங்கிப்பாடி மனைவி தன் மனைவனுடன் இரக்கத் திருமலிந்து விருகடுக்கினான். முடியாடடி முணர்ந்த அடியுமலிவிடி திடுத்துத் தன் சூழிராக்கிந்த அடியுதும் சென்ற உபரணை செட்டார். சிலநாள் அழித்திடப் பெறமுடியாத ஒரு பக்கிரன் வித்தூன் கூட்டுக்தான். நத்தகன் கூடப் பிறந்தமலையாழ் சுருள் னனி கொரிட்டார். சேட, (யும்முதல்) காட்டு நத்தகன் பிறந்தவன். அவன் விஜயநகர காட்டு னன்றும் தீரேமலையாள விவாதம் செய்து கொண்டான். அவருள் முத்த மனைவிமீடம் உத்திதான். அவருதான் அவன் மலம் அந்தமான் அனை புறல்வன் திலீபன் அனை தூரார் பக்கிராசன்.

இப்பக்கிராசன் அர்பா காலக்களைக் கோர காலக்கையி முட்டி கொண்டு தன் முத்த மலையாழ் நத்தகி சேத்தும் பெரும் புறமுடன் அர்பாண்டன். அதுமலம் கோரன் னன்றும் திராம்குள் ஓழவன் தவ்பகல்துளையே பாவிரிளும் பெய்பட்டு மிக்கவலிமை உண்டிபலனாபித் தேவர், முன்கீர், திசைகாபரார் பாவனாரும் சென்ற முறக்கிரந்த வந்து பத்தியைப் பறித்தான். பத்திதன் தன்முறமல்குறடன் தீயுதான் தீரே பெறமுடன் கோரன், மலையாளம்தான் தீரே மலையாள மலையாளம் அழித்து மலையாளம் மலையாளம்தான் பத்தியைப் பெற்று விட்டான். அந்தமலும் சென்ற பத்திதன் மிக்க பெருந்தாரத்திலுள்ள ஒரு வனத்தில் விழுந்தான். இங்கே கோரன், அரண்களைப் பத்தித்

கள்ளனை செலுத்தி துணைவரைபுடி தூக்கி அரண்களைமலம் மலையாளம் மலையாளம் பத்திதன்மலம் சாய்ந்தருகன். அவருதே மலையாளம் அழித்து மலையாளம் தீயுதான்மலம் மலையாளம். கோர மலையாளம்தான் தன் மலையாளம் மலையாளம் மலையாளம் மலையாளம் செந்தி மலையாளம்தான் வர, வளம்கள் தோறும் சென்றான். செல்லும் காலத்துப் பத்தி முறியின் அச்சிராம்தோன்ற அந்தியிடம், அரை கிருவகனின் சிந்தி வணங்கி து ந்தகென்மலம் உறத்து அடியின் உறத்துத் தபயமலையாளம் வேண்டி மலையாளம் பிழந்தித்தான்.

முயிவ) அப்பாய் கொடுத்த அர்பா கோர மலையாளம் தவ்வல்கையி மலன். திருநாத்திகன் வந்து வந்திப்பினும் அனை செல்லுதல் அர்த்து தீயும் தின் மனைவி மக்களும் ஒருவர் பற்று அப்பாய் இர தீர்த்துத் சார்பிரணங்கக வணங்க தரித்து துறத்து விரகத்தகன் சீர்த்து கத்திரவார விருத்திதை வித்திய முன்று வறடம் அர்பாடிமலம். அதன் மிக்க முறக்ககலவுளின் கிருவருளான முணர்மலம் அரண்கி பெற்றுச் செல்லிவங்கி வந்துவீர் னன்ற. அப்பிரண்களை அழித்தமலம் உ கொண்டு அரண்கள் மனைவிமலம் பிள்ளைகளும் சேர்ந்து கக்கிரவார விரகத்தக அர்பாடித்தவர். ஏன்மலம் வந்து க்கின் தீயுதான்மலம் சார்பிரணங்க கோரன் தோன்றி "முத்த மலையாளம்தான் கொல்லும். தீரே மலையாளம் வேண்டி செல்லத்தான் அரண்கி செந்து வந்து அழிக்கும் செல்லின்" சென்ற மலையாளம்தான்மலம். அரண்கள் மலையாளம், மலையாளம் மலையாளம் முத்திதான் நகர தீரண்கின் மலையாளம். உட்கே மலையாளம் நபகண்கள் மலையாளம் சென்று இரக்கத்துமலம் வறந்து உற மலையாளம் கண்கிருத்தி, சீர்த்துமலம் மனைவி மலையாளம் கண்டு பகலானகத் துத்தித்த, அவர் திருமலையாளம் துறவார வார்த்துதன்.

மலையாளமலன் பத்தித்தான், மலையாளமலம் கோரன் னன்றும் திருமலையாளம் சென்ற மலையாளமலம் மலையாளம் கோர நிருதாரி அழித்தமலய்மலம்.

இக்கருமார் திருவிளையாடல் திருவிளையாடல் பாடி
 இக்கருமார் திருவிளையாடல் பாடி
 இக்கருமார் திருவிளையாடல் பாடி
 இக்கருமார் திருவிளையாடல் பாடி
 இக்கருமார் திருவிளையாடல் பாடி

சைவ அபரக்கிரியை

எட்டுச் செலவு

எட்டுச் செலவு என்ற கிரியை மந்திரி, ஜகந்நாதர் ஆசிரமத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. தோஷமையில் உள்ள கிரியை ஆதாரம். இரந்த மானிடேந்திரன் ஆதாரம் தானிக். செய்மாய்நிர். தேவை சுந்தி ஐந்தாம் நாள் செய்யப்படுவதும் உண்டு. இறுத்தவர் வீரம்மியலால் உணவுவகையாளர் பல மதம் வேதனாசாரம் பால் படைத்து தீயம் காட்டி துல்லளவு வகைகளில் சிறுபகுதியை எடுத்து தீயத்தும், இளநீரும் மந்திரியில் வைக்கும் வழக்கம் உண்டு. இது பசுள் வேளைபின் நடைபெறும். சில இடங்களில் இரவு வேளையில் மந்திரி, இதில் மானிச உணவு மதுபாலம் என்பன படைத்துக் தவறு. இரந்தவர் ஆதாரம் சீவவேக யாத்திரை செய்மாய் கோது காணம் பெய்தவரும் கிரிர் மஸ்திராக இருக்க வேண்டும் என்பதால் 31 நாட்களும் மானிச உணவுவைத் தவிர்த்த வேண்டும். எட்டுச் செலவு வரை வீட்டில் வலியெயில் மொத்து உணவு வகை நயாப்பில்லை.

தனிஷ்டா பஞ்சமி சாந்தி

ஆவிட்டம், சதுரம், புரா மதி, உத்திரட்டாதி, திரைதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களில் இறுத்தாம் தோசுமுண்டு. இறுத்தம் சாந்தி செய்ய வேண்டும்.

வீட்டில் பூனை குட்டம், தண்ணீர், பசு, தீயம் இவற்றை மூன்று நாள், இரண்டு நாள் அல்லது ஒருநாளன்றாவது வைக்க வேண்டும்.

நீற்றுப்பூசணிக்காய் மீட்டுதல், வீட்டில் உள்ளவர்கள் மையின் நான் சுட்டுதல், முதலியன நடைமுறையில் உள்ள வழக்கம். பிரேதங்களைக் காணக்கு எடுத்துப் பெய்தும் கோது கமுகம் பிண்ணா ஆக்கும் பிரேதத்தோடு கொண்டு பெய்தும் வழங்கும் உண்டு சனிகமியுமை பிரேத நுகசார்

பெய்ய தேறிடால் பிரேதத்துடன் கமுகம் பிண்ணா எடுத்துச் செல்வர்.

36 நாட்க்குரிய வாய் வாய்த்தின் மந்திரி சாந்தி செய்யப்படும். அழகியோர் 19 அன்று இரவு சாந்தி செய்யலாம்.

ஆசாரியர் நித்திய வழங்கும் முடிந்த பின் புவர்வியாநாசனமே பஞ்சகௌரிய பூசை ஸ்தான சுத்தி செய்து வீக்கேவல்வரையர் பூசித்தபின் மமன் பிரேதமையத்தாவும் பெய்க.

எருமை வாகனத்துடன் மயனை சென்ளி அல்லது சொத்துக்கட்டில் வரைந்து மந்திரி, மந்திரிசாந்திரன் கோடச பூசை செய்ய வேண்டும். பசு, மந்திரி மூலம் இவைகளை வைத்து அவற்றின் மந்திரி சாந்தி தானங்களைச் செய்க. ஆவிட்ட பூசணிக் கொண்கலம் (ஐந்துபலம்) சுத்தத்திற்கு, என்(இரண்டு நாள்), புரட்டாதிக்கு வஸ்திரம் (ஆடை), (இரண்டு) * ததரட்டாதிக்கு வெல்லம் (மந்திரி) (இரண்டு) (இரண்டு) (இரண்டு) மந்திரிசாந்திரன் செய்க.

வீட்டில் நடுவில் இரண்டு மூன்று நெல் பரவி ஒரு படி அரிசியும் அரைமூன்று என்னும் காற்படி * முந்தாம் பரவி ஆயில் வேல் மந்திரி வைத்து அதில் கசுட்டியை ஆவாகனம் செய்கு கசுட்டி பிரிவினையை வைத்துப் பூசித்து கிரிக்கு முதல் மயமார் வரை திக்கு பாண்டியனை காணங்களில் பூசித்து எந்நிலத்திய தூப திசை கொடுத்து அரைநாள் மந்திரிசாந்திரன் மூன்று அல்லது ஐந்துநாளாகது செய்து மந்திரிசாந்திரன் மேற்கே ஆய்வில் உணடாக்கி அதில் மந்திரிசாந்திரன் தீக்கு பாண்டியனைக்கும் ஆதாரம் பெய்க.

நவகமியை செயல் செய்து கிரிசாந்திரன் கிரிக்கு முகமாக இரண்டு கும்ப நீரால் அரிசிக்கம் செய்து பந்தமெளலிபம் மருகம் கொடுக்கலாம். பின் தானியோடுது ஆசாரியருடைய பூசை செய்யலாம்.

Who are great enough to destroy him who rules over serfants. (have power to) rebuke him. 447

இது அபரக்தரிபா விழி விவாகமியானதிறி
கூறப்பட்டது.

இக்காலத்தில் நவா முகாமியில் உள்ள சாத்த
மேல்வருமாறு.

அந்தியோடி அன்ற இரவு விட்டு முற்றத்தில்
பந்தலிட்ட வெள்ளை கட்டி மாவிலை தேரணத்தால்
அலங்கரித்து நிலத்தை கொண்டு அந்தியை அப்பியபு.

விக்கிணைவறு புலா பண்ணியாடி வாசனா,
பந்தமெனவிய புலையு. முடித்து முறத்தில் (கல்கு)
அர்சிமா, மஞ்சளா சரியா இலை (பயலா) மக,
மொவல் (பியாடி) மா, இவற்றால் சீதாஸ் தாசா
பரும் வரைந்து இதில் பஞ்ச தத்துவங்களைவரும்
பூசித்து அரிசிமா அல்குது தாங்கையினால்
செய்ய புத்தளிகையை (உருவம்) வைத்து
அந்த நகரத்திற்குள்ளிப்ப பந்தலிங்கமால் பூசித்து.
அந்தியி உலாபாக்கி ஆதத, பளி, புரணாசுழி
கொடுத்து நிலைமை செய்யு. முறத்துடன்
புத்தளிகையை கடலைக்குக் கொண்டு செய்யு
தக்கம் செய்யு ப மயலை நீரினையில் கரைத்து
விட்டிற்கு வந்து நீரராய அந்தியை முடித்து
பின், பின், வர்த்துனி லகூடி, நகரக்கரக
தேவர்களைவரும் புத்திய வர்த்தாவிற்கு சீவன்
தம்ப நீரால் குறிசேஷம் செய்ய வேண்டும்.
அவன் பின் தானம் கொடுக்ககரம்.

அவிட்டதிற்கு ஆறுமாதம், சதாத்திற்கு
முன்று மாதம், புட்டாதிக்கு ஒன்றரைமாதம்,
உத்திரட்டாதிக்கு ஒரு மாதம் தேவதிற்கு
பதினாந்து மாதம் வேண்டுகும்.

அந்தியேஷ்டி

அந்தியேஷ்டி என்பது இறுதியாகச்
செய்யப்படும் யாகம் எனப் பொருள்படும். அந்தி
யேஷ்டியினால் சமய ஆசாரம், அனுட்டானத்தில்
ஏற்பட்ட குறைகள் (செய்தியாகும்).

அந்தியேஷ்டி சமய அந்தியேஷ்டி, விசேஷ
அந்தியேஷ்டி (நிவாண அந்தியேஷ்டி என மூன்று
வகையாகும். இது சமய, விசேஷ, நிவாண

நிவாண உடைபவர்களுக்கே ஆவர்கள் பெற்று
இதை வகையில் செய்யப்படும். விசேஷ நிவாண
அந்தியேஷ்டியும் சைவ ஆசாரமுடைய புலால்
உண்ணாது சமய நிவாண உடைய சைவர்க
ளுக்கும் செய்யப்படும் சமய அந்தியேஷ்டியும்
பிரேதத்தில் காணையில் (மயானத்தில்)
செய்யப்படும். ஏனையோருக்குச் செய்யப்படும்
சமய அந்தியேஷ்டி அருவாச முடிவில் 31ம்
நாள் செய்யப்படும். இது, இம்மகாலத்தில்
தூய்மை (நெய், மசன் தவிர்த்த ஏனையோ)
காணா (மொவளி வைத்தல்) செய்யால்
அந்தியேஷ்டி (அரிசிமா வந்து) நாடாதிக்கு
தான் செய்ய வேண்டும். நீரை, பஞ்சு,
நீரயோதசி தவிர்த்த நிலையறும், செவ்வாய்,
வியாழன், செவ்வாய் தவிர்த்த, யா லக்கிண்களும்
நிர்பாத நகரத்திற்கும் (அவ்)ந்து ஏனைய
மகாலத்திற்குகளினால் மயம்கரமம் பலமுண்டான
காலத்தில் இம்மகாலம் செய்யலாம் (மொவளிவாள்)
நுண்புரிபுணை, வண்டி, ஏகாதசி, 10 நாடும்,
பதாரகத்தியா, எட்டாய், இவாதசி, திர்பாத
நகரத்திற்கும் வர்த்தியை உத்தமம் 10 நாடும்,
புண்புசும், விவகம், புட்டாதி 26ம் நாளுக்கே
மேல் 31ம் நாள் வரையில் செய்யலாம்.

கடலை, ஆறுநகரம், ஏளம்கரை, சமுத்திரக்
மரை, வீடு (கிணற்று) அடியிய இடங்கள்
அந்தியேஷ்டி செய்யவற்கு உகந்த இடங்களும்,
ஒன்பது முழம் முதல் குறைந்த மாயம் ஐந்து
முற (நிவாண) மொண்ட மண் பன் அலகத்தால்
வேண்டும். இம்மகாலத்திற்கு பதினாறு அல்லது
பன்னிரண்டு அல்லது நாடி கால்கள் அளவிய
வேண்டும். விவகம், தேரணம், பூயாணகளைகள்
அலகரித்து மேலே வெள்ளை கட்டி நான்கு
நிலைகளிலும் வாயில் அளவியுது, தெற்கில்
நிறுவா வாயில் அளவியுது மயலத்தினால்
நிலைக்கே கொழுமி மண்டபத்தை ஒன்பது பதுங்குகும்

சென்னை நகரம் தலைநகரம் ஆகிய காலகாலம்
சென்னை நகரம் தலைநகரம் ஆகிய காலகாலம்
முதல் சிலை 13 ருது துருத்து கருமா - பெரிய கருமா - மலையுது - துணியை (செய்த) கொள்ளுது - காலகாலம் ஆகிய
காலகாலம், மேலேயும் பிறுதாவி புராதிய இன்னகாலம் - அதும தாயின் மெய்தியுது

நடுப்பதத்தில் மூத்தரன் மூம், வர வேண்டில், சிவனார்புறம் வர சிறப்பில் வந்தான் பாசபதா ஸ்திரி: தும்பமும் தென்மேற்கில் பஞ்சமெனவிய மேடையும் தென்கிழக்கில் தோவனெய் தாளம் (ரிஜிதா தயன் இடம்) ஆகிய வற்றையும் சுற்றி வேதிகையில் (மண் பதத்தில் உறுப்புமுதலில்) தாய்பத முடிப்பகலையும் அணைத்துக் கொள்ளும்.

சீதாவஸ்து பூரையை வடக்குத் தெற்காக ஸ்டை நறுமரகக் திருத்தகைந்து மய்யாயப் பிர்க்கா நடுமடம் ஐந்திலும் மஞ்சள் மாவும், மேல்மேற்கில் நானு பதத்தில் வெள்ளை மாவும், தென்கிழக்கில் நானு பதத்தில் சிவப்பு மாவும், வடமேற்கில் நானு பதத்தில் கருப்பு மாவும், வடகிழக்கில் நானு பதத்தில் பச்சை மாவும், வடக்கிலுள்ள ஒரு பதத்தில் சிவப்பு மாவும் கிழக்கில் * என ஒரு பதத்தில் மஞ்சள் மாவும் மேற்கிலுள்ள ஒரு பதத்தில் வெள்ளை மாவும் தெற்கில் * என ஒரு பதத்தில் உறுப்பு மாவும் இடங்க கொள்ளும்.

புத்தளிகை ரிஜிதாப் பெண்ட பெய்யும் தலையை முடிப்பதாறு தர்ப்பைகளால் முறுக்கி இப்பக்கமாக முடிந்து அனைத்து தற்ப்பைமனால் கைகளும் பதின்மூன்று தர்ப்பைகளாகப் பிரித்து காலகளைபும் பூசுவ வேண்டும்.

ஆசாரியர் நீராடிச் சுத்தி மாவநெய்யும் முடித்து தென்ற வாயிலால் மண்டபத்துட புத்திந்து (சிவனார்) வேண்டினவற்றை தெற்கே வடக்கு நோக்கே இரத்தி) கர்த்தாவஸ்துத் திஷ்டிரா செஞ்சுறு வம்புறம் உட்கு கொண்டு சனிவரணம், பஞ்சபத்தி, மந்திரமத்தி, அந்தர் யாகம் சிவகஸ்தர் செந்து சிறையகம் பாவனை முடித்து ஞானகடகதாரணம் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சமெனவிய பூரைய முடித்து, பாத மண்டபத்தையும், கர்த்தாவையும் புத்தளிகை கையம் பஞ்சமெனவியபுத்தால் (ரிஜிதா பித்தல்)

தென்தலை வேண்டும். சூர்ணோர் சுவம் பெய்யு கண்ணி மொடி உபுதிப் புத்தளி கைக்கு துரினெயம் செய்ய வேண்டும். பதினொரு சாஸ்வரம்மணையும் மனததினாலே செந்து தெற்கொடி முடிவியவற்றை மண் பத்தில் தூவி யிருதியை காணத்தின் பாசபதாஸ்திர வர்த்தனி பூசுவத்தில் இடவும்.

சீதாவஸ்து பூரை

நடுப்பதம் ஐந்திலும் பிருதுவிதத்துவத்தைபும் பிறப்பாகையும் தென்மேற்கு முலையில் நான்கு பதத்திலும் கம்பு தத்துவத்தைபும் எல்லையு வையும் தென்கிழக்கு முலையில் நான்கு பதத்திலும் தேயுத்தவத்தையும் உருத்திரனை யும் வடமேற்கு முலையில் நான்கு பதத்திலும் வாயுத்தவத்தையும் மகேஸ்வரனைபும் வடகிழக்கு முலையில் ஆகாச தத்துவத்தையும் சதா சிவனைபும் வடக்கிலுள்ள ஒருபதத்தில் குயிரனைபும் மேற்கிலுள்ள ஒரு பதத்தில் வநனைபும் தெற்கிலுள்ள ஒரு பதத்தில் மண்ணையும் கிழக்கில் * என ஒரு பதத்தில் தீந்தரனைபும் பூசத்து பறம் தாம்புலம் தீவேத்தி திராஞ்சனம் செய்தல் வேண்டும்.

வந்தனி பூரை பெய்யு, பாசபதாஸ்திர பூரை, செம்து ஞான வளை ஒப்புக்கொடுத்தி யாகத்தைக் காத்து நடச்ச்கும்படி வேண்டிய பில் தசபுத்த பூரை செய்ய வேண்டும். வ சிறப்பத் திசைமுதல் கிழக்குத் திசை வரைபுள்ள வரிகெடுப்பத்திலும் துலம், கதை, துலம், பாசம், கடகம், தண்டு சத்தி, வச்சிரம் குழியவற்றையம் வ கிழக்கில் தெற்கில் * என குறப்பதில் பதமத்தைபும் தென்மேற்கில் வ மகிலுள்ள குறப்பதில் சக்கரத்தைபும் பூசித்து தாயுத தேவர்களிடம் யாகம் முடியும் வரை பாத மங்க வேண்டும். என சிவாஞ்சகையைத் தெரிவித்தல் வேண்டும். பிள்ளை சிவகும்ப பூரை, சிவாக்கினி காரியம், பிராயசித்த, பெயம்.

The king, who is without the guard of men who can rebidde him, will perish, even though there be on him 100 destroy him.

பாடல் தந்தவாறும் பரிந்துரைக்கினை செய்து சிதாபான்கு
தாண்டிநின்று முடிந்த ஜலகைக னாவையும் விட்டு
அவன்மேல் பழிதள்ளியவையா கைத்து வாரிச்சுரி
யிட்டு மொள்ளிவையாழ்த்து மும் உணர்ந்து தகனம்
செய்த பின் பாடபத்தி பழிதள்ளிய காய்கலை
ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவும்.

நக்ன தானம்

இறந்தவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யுமா பசி, தாகம்,
குளிர், (அருள் இல்லாத குறை) போன்றவற்றை
நீக்கும் பொருட்டுச் செய்யப்படும் தானம்
நக்னதானம் ஆகும். குடும்பத்தினரையுள்ள
ஆசாரியாளுக்கும் அல்லி வஸ்திரம் முதலியவற்றையும்
தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். உயர்த்தியை
உணர்வோடு செய்த தானம் செய்த உடள்
இத்தானம் கொடுக்கப்படும்.

துர்மரணம் பிராயச்சித்தம்

இயற்கையாக உயிர் பிரிவாது தன்னாயினத
தானே மரபுத்தன்மையினால் அல்லது வேறு
ஏதுக்களால் உயிரிழிதல் துர்மரணம் எனப்படும்.
நீரில், நெருப்பில் பாம்புதான் நஞ்சு உண்டாகாது.
பாம்புகடித்தால், ஆயுதங்களால், வீலங்குதளால்
ஏற்படும் இறப்பு துர்மரணமாகும்.

இது பற்றி புழுவும், அழகுபுழுவும் வை
இருளவைப்பாரும். புத்தி புழுவும் தானே தன்
உயிரைப் போலவே கொள்ளவும் அபத்தி புழுவா
எதிர்பாராத விரதமாக உயிர்பிரித்தல் அபத்தி
புழுவ துர்மரணத்தில் சாதாரண மரணம் போலவே
யிரிமையும் ஆசொசமும் கொள்ளப்படும். இதில்
பேசும் பின்பாட்டிநடுத்தால் ஆசொசமடிவில்
பிரித்த தேகத்தில் (புத்தளிசையில்) புனர் தகனம்
அப்தியேட்டி செய்ய வேண்டும். புத்தி புழுவ

துர்மரணத்தில் பாதுகாண அம்மீனியில் தகனம்
செய்து ஒருவருடும் அல்லது ஒருபாதர் அல்லது
மூன்று மாத முடியில் இறந்த ததியில் துர்மரணம்
செய்யப்பட்ட பிரதிதேகத்தை அந்தியேட்டி
செய்து கொள்க. துர்மரணமடைந்தோர்
வையாழத்தில் (அலைய). ஆதனால் உபசா
புனைத்தல், அபிபிமாயம் மவரவருமீருச்
சாத்தி செய்த பின்பே அந்தியேட்டி செய்யப்படும்.

பாஷாணத் தாயம்

ஜீவந்தவருடைய ஆன்மாவைக் கல்லிலே
புதித்துப் பாஷாணபூசை எனப்படும். பாஷாணம்
உலர்ந்த நிலத்தில் செய்யப்படும் கரிசைபுகள் ஆன்மாவின்
பசி, தாகம், நீங்கும் பொருட்டும் பிரேதவழுவம்
நீங்கும் பொருட்டும். அன்மாவின் உணர்வு
விடுவாங்கலைப் பற்றி செய்யும் பொருட்டு
யேயாகும்.

திமயிரியை வீட்டில் மண்டபம் அமைத்து
விரிவாகச் செய்யலாம். பிரேதத்தில் அந்தியேட்டி
செய்யவர்கள் வீட்டிலே பாஷாண லத்தாயம்
செய்து விரிவாகப் பூசை நிகழ்த்துவர்.
இக்காலத்தில் துர்மரண சிந்தல் நிறைவேய்த்து
அந்தியேட்டி மண்டபத்திலேயே இக்கிரிசைப்
நிகழ்ச்சி நடைபெறும்.

மண் பற்றில் வேதிகை அமைத்து வேதிகை
யில் பாம்பு முதலாக ஒரு கும்பம் வைத்து
அதில் இறந்தவர் பின்பாட்டு ஏற்பு போல
உயிரிழி, காவற், மதாவல் என்பவரில்
ஏதாவதொரு புதித்து வைக்கும். ஒரு பாத்திரத்
திலே கல்லீனைக் கவர்ச் சட்டி வடக்கு முதலாக
வைத்து அதில் இறந்தவருடைய ஆன்மாவை
ஆவாகாப்பள்ளி எண்ணிப் பூசிவைக்கலாம்.

புத்தகத்திலிருந்து தகனம் செய்வது மிகவும் உயர்ந்ததாகும்.
பாத்திரத்தில் வைத்து தகனம் செய்யலாம். 442
புத்தகத்தில் இவ்வாறு தகனம் செய்வது உயர்ந்ததாகும். தகனம் செய்து 100 ஆக
வெகுநேரம் தகனம் செய்வது உயர்ந்ததாகும். தகனம் செய்து 100 ஆக

அறிவேக திரவிடங்களால் அறிவேகம் செய்து
 களித்தார் சாத்தி டுரை தர்ப்பணம் செய்தல்
 வேண்டும். தர்ப்பணம் வாயோதகம், திவேசகம்,
 திவேசகம் என மூன்று வகை. வேளம் திவேசகம்
 தேந்தித் தர்ப்பணம் செய்வது வாயோதகம்.
 களித்தல் சேர்த்து செய்வது திவேசகம்.
 தர்ப்பணமுடன் தேந்தி செய்து திவேசகம்.
 தர்ப்பணம் முடல் மன் முகந்தம் இரண் டா நான்
 நான்தும் சேர வகையில் திவேசக முடிவு
 நான்வரை செய்யல் வேண்டும் முடிவுநான்
 திவேசகிகள் 525 தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும்.
 மனந்த ஒன்றாக திவேசக கணத்தில் பின் ம்
 இடம் வேண்டும்.

நவிராத்தம் ஏகோத்திர விருத்த தர்ப்பணம்
 சந்தி சீரார்த்த தானம் என்பன முறைப்படி
 செய்தல் வேண்டும்.

நவ சீரார்த்தம்

இது முதல் நாட்தொடங்கி ஒன்றாண்ட நாளின்
 செய்யப்படுகிறது. ஒழுக்க முள்ள சந்திரன்
 ஒருவரை அழைந்து இந்தவருடைய ஆன்மா
 நற்கற்பனை பரிசீலனைத் தாளம் கொடுத்து
 அவரிடம் பாஷாண தீர்த்தத்தை வாங்கிப்
 பாஷாணத்தின் மீது விடுகுகள் மூலம் இந்த
 ஆன்மாவிற்கு பிரேதம் பண்ணி நீங்கி நற்கதி
 கிடைக்கும்.

நீண்ட நேரப்பிந்து நோக்கார் நலமெய்த
 கிராமமுதல் சேரார் கி. செளந்தம்
 விவகாடா திவன்னை முறைப்படி உரைத்தல்
 விவகாடா நோக்கார் முறை.

சுவாமிநாதர்

சங்கிதா சிரார்த்தம்

பதினொரு மந்திரங்களில் தேவதீரம் ஒழிந்த
 பத்து மந்திரங்களை பத்து சீல முள்ள அந்தணர்
 களில் அடியித்து மூலங்களுக்கு செய்யும்
 தானமாகும். இவ்வாறு தி சையின் பின் ஏற்பட்ட
 மூலம் மூலம் மூலங்களுக்குள் நிங்கும்.

மருத்திர பலி இட்டு அதன் பின் பிரபுபாலி
 எனப்படும் தேவமலை (அன்மர், சுறி, பலகாரம்,
 தயிர், மழுசர்க்கம்) படைத்து திபராசனை
 தோத்திரம் செய்தல் வேண்டும். இறந்தவர் மேற்
 பாய்ந்த சரண்கள் (கல்வெட்டு) பாடி மந்திரங்களை
 புகழ் நீரம் இட்டு அதன்பலி செய்தல் வேண்டும்.

கல்லிலே பூமித்த ஆன்மாவைக் கும்ப
 மந்திரமின் த்தம் கும்ப முத்திரிமை அகந்திர
 இடத்திலும் ஒடுங்கி கும்பம், கல், பிண்டம்,
 சாய்பல் (தர்ப்பண) முதலியவற்றை வாத்திய
 ஒலிப்புள் சமுத்திரம் முதலான நிரந்தரங்களில்
 விடுக.

நீர்நிலையிலே யார்ப்பாடி தண்ணீரில் வடிகு
 முகமாக நெய்யுபின் திதை முகமேறும் அம்முனை
 அருத்தும் பாஷாணத்தை பின்வருமாக
 கள் வேண்டும். நிராடிட்டு விட்டு நான் வர வேண்டும்.

வீட்டு வாசலில் வெப்பிலையொழி நின்று
 தாரி ஆசமனம் பெற்று அக்கினி, தண்ணீர்,
 கோமபம், வெண்கடுத திவைகளைப் பெற்று
 உலையையெய்க் கட்டுது யால், கை கழுவி
 வீட்டினுள் செல்லார்.

(பிரேத அந்தித திதழில்)

நீரில் கை குள் நினை விழம்பி தேவகார் திவை
 திழம்பு கிழை, திவன்னை ஒரு மருக்கின் கைதம்
 திவன், திவன் சென்று திவன்பாஷாணம் திவன்
 கைதம் உபநினை திவன், திவன்னைகொண்ட
 திவன் திவன் கை உபநினை திவன் திவன்
 திவன்னை திவன்னை திவன் திவன்னை திவன்னை

There can be no gain to those who have no capital, and there can be no
 permanence to those who are without the support of all herents; 200

ஆச்சிரமம்

பிரமசாரி, கிருகன்தம், வாலாபிரமசாரி, அரியலூர் எனும் மூன்று ஆச்சிரமத்தார் உண்டு.

பிரமசாரியாவான் உடற்குறியுடன் சிவபிரமசாரி ஆயிரப்படுத்தியிருந்து ஒருமுறும் வீரதங்காத்தலு யாயிய ஓடிக்கத்தன உடையவன் பிரமசாரி சகல நற்குண நற்செய்க்கையினையுடையவர. அழகிய படை விதிப்படி வழிபட்டுக்கொண்டே வேத முதல் பனைகளை ஓதுகலவேண்டும். வேத வேதங்களை அழகியபடி வலாம்பி. வடக்கு முகமாக வேணும் கிழக்கு முகமாகவேணும் கை களைக் கட்டிக்கொண்டு ஓதுகல வேண்டும். கம்பலப்படித்தில் வேதங்கங்காளையும், கிருகன்த பகடித்தில் வேதங்களைபடி ஓதல் வேண்டும். அடர், சற்றுத்தலி, அடையவை, பெண்ணி, பிரமசாரி, அயனம், வீணுவம் முதலிய விலக்கப் பட்ட திண்களினும் அந்திய வாலா வளம் வேதங்கங்களை ஓதுகலமு. வேதங்கங்க புறமும் தருமநால் முதலிய வைகளை அட யானை கொடுக்கவை களினன்றி மற்றைய வந்த மங்கலியும் ஓதலாம். சந்தியாவந்தன முதலிய கருமங்களுக்கு உட்பனைகளைபடி, தித்திய பாரணயத்திந்து உட்பனைகளைபடி மற்றானும் ஓதலாம். பிரமசாரி சந்தனம், பூமாலை, தாம்பூலம் முதலிய கொக்கிய கொடுக்கவை அழுபவிக்க வையது. பெண்மன் சம்பத்தில் திருத்தலாம் அவர்களோடு கருத்து பேசுதலாம் திரங்கேட்ட ஓடி சந்தனம் பாடித்தலாம் அபயனாம்.

பிரமசாரிகள், பெண்களும்பிரமசாரி எனவும் வாய்மட பிரமசாரி என இருவகையர். பாலிய வயசு தொடங்கிக் கன்னிகா கலியாண மாலம் கண்பாடு விந்தியம்க்குது துறையேயாய் இருப்பவன் பொதீகப்பிரமசாரி. அரணானந்தம் விந்தியப்பிரமசாரி துறையியாய் இருப்பவன் நைட்டிகப் பிரமசாரி.

பெண்கள் பிரமசாரி, அபரியலூர்த்தல், ஒலாபிரமசாரியிட வேத முதலியனைகளை அருந்த தானம் கொடுக்கலாம் ஓடிய பின்பு, அவ னுக்கு பகையைக் கொடுத்தா, அளாநாமம் பெரிய சமசார்த்தனை பெண்டும் விந்தியவை திறைவேற்றி, விவாகம் செய்து கொள்ளல வேண்டும். வேத முதலிய பகையைக் கற்றுணாபணம் அனை களின் கொடுக்கலாம் அபரியலூர் கமீதா கத்துக்கிற மாகத்துக்குச் சமயானம்.

அபரியலூர் பிரமசாரி பெண்களுடைய பெய ரையுது சொல்லாமல், அளர்கள் வந்ததற்கையும் திணையாமல் இயற்றிய ருக்கர்களுக் கொடுக்க கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அனை வேதங்குதின் கண்டே கருத்துந்நானாயின், அபரியலூர் தலிப் சென்று சண்டையாய விண்ணப்பித்து செய்து ஆகமத்தில் வித்த விதிப்படியே தான் சந்திரி யிலேவேகளை நுக விந்தியவை இறக்கி விநானம் செய்து, அபரியலூர் வேணனை கண்டிரம் இரண்டும்பெற்று பிரமசாரி சந்தனம் செய்து முத்தல அளானாதி பெற்றுக் கொண்டு விவாகம் செய்து கொள்ளல வேண்டும். இப்படிச் செய்திடு அளா ர்களை, இவாந விந்தியில் இறங்காது நைட்டிய பிரமசாரியாயி விந்திய கொண்டு பெண்களுடன் கருவையின், தனி சார்த்தல் வந்ததல் பிரமசாரி எத்தனை வளம் அருகவை வந்தல் மிகக் கொடிய சேரலவு முதலிய அளங்களைபடி கிழக்கு முதலியான், பகையின், தீயிஷு சமம் கொடுப்பதி முதலிய வேதங்களைக் கருத்துவனாம். இவனுக்குப் பரியாரம் ஒரு குாலும் இல்லை.

கிருகன்தம்

கிருகன்தலானபன் விதிப்படி ஒரு பெண்ணை விவாகம் செய்துகொண்டு தரும பெண்பகிலே பொருள் சாரி அளித்து, இல்லையுடைய நடவடிக்கையின் விவாகம் செய்யப்படும் கன்னிகை கள் வந்த அந்திடு பிரமசாரியாயும், தனி கோத்திரத்திற்

வாலாபிரமசாரி - வாலாபிரமசாரி உடற்குறியுடன் சிவபிரமசாரி ஆயிரப்படுத்தியிருந்து ஒருமுறும் வீரதங்காத்தலு யாயிய ஓடிக்கத்தன உடையவன் பிரமசாரி சகல நற்குண நற்செய்க்கையினையுடையவர. அழகிய படை விதிப்படி வழிபட்டுக்கொண்டே வேத முதல் பனைகளை ஓதுகலவேண்டும். வேத வேதங்களை அழகியபடி வலாம்பி. வடக்கு முகமாக வேணும் கிழக்கு முகமாகவேணும் கை களைக் கட்டிக்கொண்டு ஓதுகல வேண்டும். கம்பலப்படித்தில் வேதங்கங்காளையும், கிருகன்த பகடித்தில் வேதங்களைபடி ஓதல் வேண்டும். அடர், சற்றுத்தலி, அடையவை, பெண்ணி, பிரமசாரி, அயனம், வீணுவம் முதலிய விலக்கப் பட்ட திண்களினும் அந்திய வாலா வளம் வேதங்கங்களை ஓதுகலமு. வேதங்கங்க புறமும் தருமநால் முதலிய வைகளை அட யானை கொடுக்கவை களினன்றி மற்றைய வந்த மங்கலியும் ஓதலாம். சந்தியாவந்தன முதலிய கருமங்களுக்கு உட்பனைகளைபடி, தித்திய பாரணயத்திந்து உட்பனைகளைபடி மற்றானும் ஓதலாம். பிரமசாரி சந்தனம், பூமாலை, தாம்பூலம் முதலிய கொக்கிய கொடுக்கவை அழுபவிக்க வையது. பெண்மன் சம்பத்தில் திருத்தலாம் அவர்களோடு கருத்து பேசுதலாம் திரங்கேட்ட ஓடி சந்தனம் பாடித்தலாம் அபயனாம்.

பிறவாதவளையும், மகன், தந்தை என்பவர்களின்
 சேராதவளையும், தலங்கு இளைப்பவளையும் முன்
 கொடுக்கராலும் வீவாமகு செய்வது சாத வளையும்
 மேலவையார் தன் கொடுக்கலும் உள்வ அலக்திற்
 பிறந்தவளையும், அலகுக்குணை இன்னதவளையும்
 இலக்குக் வேண்டும். பெரும்பாலும் மலபாதற்
 குலத்திலும், கொள்ளென்றும் குலத்திலும், பெரு
 வியாத் தும்பும், கபாற் முதல் ப வியாதியுள்ள
 சூகத்திலும் பிறந்தவளைய விளாகக் செய்வல்
 அபாது.

கன்னியையைய பொருப லபநர், குலமில்லாத
 வறாக்கிற், தீராப்பினியும்தும், அலகுக்குணை,
 உள்ளவயும்தும் அலகுக்குணாக்கும், விரியம்
 இல்லாதவளாக்கும் நித்திய நித்திக்ரணாக்கும்
 திறமையில்கொடுக்காக்கும், கொடுக்கலமயபு
 க்குக்கைகையப் பொருள் கபாக்கிக்கொண்டு
 கொடுப்பவர் நுகத்தையடைவர். வறாநர், வறா
 னகிய இலகுக்கு உயர்ந்தவையும் அறிந்து விளைய
 ம நுகுக்கு தத்த வறு மலமயவல் வறல் மணமகர்

அறமயி விரிந்ந பிறந்த இரண்டு பிள்ளை
 வறாக்க ஒரு நாள்வேறும், ஒரு மகத்திலும்,
 ஒருவறவுக்குவேறும் செளமம் உபயமகர்
 விளாகச் செய்யலமயபு. நகரமயன் விலாகம்
 செய்வாக்குப்பத் தம்பி வீவாமகு செய்கு கொள்
 ளலாமயபு தலமயன் உமமயமயம் செவி
 காயிக்குறமயபு. துறவு முண்டாலும் துறவுபத்
 திறகு சென்று அறியப்பாடுகுக்குறமயபு தம்பி
 வீவாமகு செய்கு கொள்ளலாம்.

கொண்ணாவை அல் பணவளாக்கும் மயலி
 மயல் முடிவளவர்களுக்கும் அடமய் அளவிக்ர
 ம பகரநு செய்கு கொண்டு இல்லையிவெ
 நன்றாக நடத்த வேண்டும் கணவறும் மயலி.
 மயல் முடிவளவர்களும் அந்தப் பெண்ணுக்குத்
 தீர்தாய்மும் தலமய செய்வாது தங்குக்குடைய
 வறாதுக்கு ஏற்றமய போவவர் அறல் அபரண
 முதலியவைகளைகொடு அவணைச் சந்தோசுப்
 படுத்திக் கொண்டு வறல் வேண்டும் கணவறுடன்
 பிரிப்பர். கொள், மயல் முடிவளவர்க்கு தலமயம்
 அடைதலில வேறும் முதலிக்கப்பட்டவையில
 வேறல் மணம் நெறந்து கணவிரி விடுவானோ,
 அந்தக்கும் அபவினி. நற் ஏற்றமயமயபு அறிந்து

விரும். பெய்க்கை அவள் பீதா மயமயல் மயலகுக்கு
 முதலாளவர்களுக்கும், அலிபாண காலத்திலும்
 மயலகுக்கு காலங்குகிலும், அறல் அபரண
 முதலியவைகளைகொடு சந்தோசுப்பும், அல்
 வேண்டும்.

அந்தக் குலத்திலே மலமயிபிணை ம பணி
 வீடை முடிவளவர்களுகிலே கணவன் பரதமய்க்கை
 நினைபாமலும், கணவறுகை ம அளவு முதலிய
 வறல்மயகை மணவிரி பரபுருவமய நினைபாம
 லும். ஒழுவடுபெ டுகர் மிக ஒற்றுமையடை
 மவராக இறும்பிப்படுபேர், அந்தக் குலம் தலைத்
 தேய்ப்பும், கணவன் தலமயவளவியை கிரகிபா
 தொடுத்தும், அலவல் பரபுருவகை தீச்சித்தும்
 மரும் அறணால் அக்தலம் மயல்தலமயும், கண
 வளாவை தல் காரியத்தின் பொருட்டிற் தேய்ப்பு
 திரம் போகும்போது தலம் கோப் வறமயமயம்
 மலமயிபிணை சீவதைதும், வேண்டும் பொருள்
 கொடுத்த வர் கோபுதல் வேண்டும். அறமய
 செய்குகுகுடியின், அளவல் கொண்மயபுடய
 வளமயமயம் கிளைத்தின் பெருக்கு இறிவள
 காரியக் செய்தல் மரும்.

மலமயன் தன் மணமயமயல் மயலபாதிபாணல்,
 தாணம் வறமயல், கோயில் வீடு முடிவளகை
 மய சித்தல், திருவிழா முதலிய கிரமயமயவைக்
 செய்தல், பீதா, மயமயவறாக்குக்கு மற்றுவர்
 களுக்கு அலகுக்குகியை (பிரிதகுக்குகியை,
 அந்தியேட்டி முடிவளபு) செய்தல், திக்குத்
 மயல்குகுகியை செய்தல், சமயபு வறமயமய
 புரணம் (பிரமயி மய உணவு உயி மய சித்தல்,
 மயகை செய்து செய்வல் எள்ளும் திலைவயல்
 ஆமலமயம்.

பிறன் மலமயபாணமயம், விடுவளவமயம்
 வேலமயமயம் விரும்பாதகணமயம் தல் மலமய
 மயமயமயம் கித்திக்கப்பட்ட நய குகிலன்றி
 மய தலமயமயம் மலமயவல் கிருமயமயமயமயமயம்
 விடுவளகைகொடு பிறமயமயமயமயமய மயிகுகுகுகி
 வன், அளவல் திலமயமயில் அறிகாக எறமயம்
 தீர்தமயமய முடைமயமயமய சந்தித்திரைப் பெரு
 மயகவர்க்கும் திகுத நோய் மி வணக வறமய
 திறந்தி மயமயமயமயமய நுகுகுகியை அளவல்.

It is tenfold more injurious to abandon the friendship of the good, than to incur the hatred of the many. 450

தன் மனைவியை விடுத்துப் பிரன் மனைவியிடத்தாய்நீழும் வேசைபிடத்தாயிழும் போவையுழும் தன் மனைவியின் வேல் தன் தலைத்து அலையைப் போசனம் ஆடை ஆபரண முதலியவைகளினால் ஆதரியாமல் அவளுக்கும் துன்புத் பெய்தலையும், தன் மனைவி மொண்டு எந்த சீதனம் கொடுக்காது அறிந்தவனாம், அளவில்லாத காலம் நுகங்கனிலே கிடந்தழுந்துவர். பிரவியோறும் பிரமேயம், பிரபு, பசுந்தரம், அரையாம்பு, நீரடைப்பு, சிரகணி, அம்ப சாயு, துன்பம், துடை, பிளவை, கூடியம், மதா சுவாசம், சடை, மயோதரம் முதலிய எண்ணில்கூற விபாதிசுவினாவும் வருவையினாலும் வருந்துவர்.

கிரகத்தின் நாயே நாயும் நஞ்சு மகாபஞ்சுநம் களைசீ செய்பவல் வேண்டும். பஞ்சு மயாபந்தநம் களளாலன் பிரமயஞ்சும், தேவயஞ்சும், புறபந்தநம், மாயு பந்தநம் என்பவைகளாம். அவைகளுள்ளே பிரமயஞ்சுமாவது வேதம் குதகை, பித்திரபஞ்சுமாவது பித்திரப்பணம், தேவயபஞ்சுமாவது தேவர்களுக்கு அக்சினியில் மூல்திரையால், புறபந்தநமாவது புறங்களுக்கும் பல்பள்ளியிடுதல், மானுடயஞ்சுமாவது அதித மளுள்ள அன்னங்கொடுத்தல்.

இல்வாழ்வானே மரணமெல்லா வாயிரமத்தாருக்கும் ஆதாரமானவன். ஆதலால், தரும நிலையும் உலக நிலையும் இல்லாதுகொள்ளவே உண்டாகுகின்றன. இல்வாழ்வான், தன் வீட்டுக்கு அத்திகள் வந்தால் எதிர்கொண்டு இன் சொற்பணவம்பொல்லி அளவுத்து வந்து காலைப்பித்தண்ணீர் கொடுத்து ஆசனத்திருத்தி, அன்போடு அன்னயிடு, அரைநாதுயி மது அரை பின்புண்ணு வழிவிடல் வேண்டும். அதிபி வாராதொழிந்தால், நித்திய கரும முடிந்த பின் தெருவிலே ஒரு பசுக் கூளுக்கு தெரம் அழிதினா எதிர்ப்பந்தநம் கொண்டு நிறுதல் வேண்டும்.

பிரமேயியினும் வழியாயிவாயினும் பின்புத்து வந்தால், வினாழ்ப்பெதிரவொண்டு நல்பந்தநை பொல்லுதல் மால் கழுவுதல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்து மூன்று கவனத்திற் குறையாமல் பிசைகூயிட்டு கையிலே ஜலம் விடல் வேண்டும். சிறுசுப் பந்துக்கள் வந்தால் அவர்களையும் உபசரித்துப் பசிப்பித்தல் வேண்டும்.

புதிதாக வீட்டுக்கு வந்த மருமகளையும், சீறு பெண்களையும், வீட்டிலுள்ள வியாதியாளர்களைபுற் சுருப்பந்தரித்த பெண்களையும், சிறு

களைபும், மூப்புடைய பிதா, மாதா முதலானோர் களைபும் மூவ்வே பசிப்பித்தல் வேண்டும். எந்நாளது செய்யானால் ௪ ண்கிள்ளாண் மயத்தல் ௪ ண்கிள்ளான். பெருந் செய்யாமல் உணியிறவன் இரத்தங்கையும் மூப்பிறந்தையும் உண்கின்றான். புகழ் செய்யாமல் உண்கின்றவன் புழுவையும் பிணதிலையும் புலையைக் கட்டத்தையும் உண்கின்றான். பாலர் முதலையினோருக்கு முள் உண்கின்றான் மிடுமாவல்லவா, உண்கின்றான். அதித மளுத்தம் மொடாது உண்கின்றவன் விஷத்தை உண்கின்றான். இப்பாவிக்களல்லானையும் மயதாதர்கள் நுகத்தல் விரத்தி, இரகளுமை ம நாக்ருகனிலே அங்கிவிபிற் மாய்ப்பிய ஜூம் பாணியகளை களைபும், இவர்கள் பதைபதைத்து அளவாசார இவர்களுடைய உடம்பு முழுவதிலும் பஞ்சமென்பவர்களைபும் உருத்தி வார்ப்பார்கள்.

இல்வாழ்வான், நாடோறும் பொசனஞ், செப்த பின்பு, பின்பவலிலே பெரியோர்கள் புராணங்களைப் படித்துப் பொருள் சொல்லத் தன் சுற்றுத்தாரோடு விதிப்படி மனமகிழ்த்து கேட்டல் வேண்டும். அஸ்தமயன காலத்திலே சந்தியாவந்தனம் முடித்துத் தேவாலயத்தை அடைந்து, கடவளை வலஞ் செய்து வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்து கொண்டு, வீட்டை அடைந்து, அத்திகளினொழிற் சுற்றுத்தா றோடும் போசனஞ் செய்து சுயனத்தன் வேண்டும்.

தன் பிதா, மாதாக்கள் இறந்த பந்தமும் திதிபுற் வருஷத்தோறும் வருஷம் மறுக, விசுவயத் தோடு விதிப்படி சீரார்த்தஞ் செய்தல் வேண்டும். புர்பாதி மாசத்திலே மிஷ்டிண மயத்திலே மயாளய பிரபந்தம் பெய்தல் வேண்டும். அமாளவை, மழியயிரமணம், சந்திரமரகணம், விதிபாத போயம், உத்திராமணம், தகதிணாமணம், சித்திர விஷுவம், ஐப்பசி விஷுவம், மாசப்பிறப்பு, வைகாசி மாசத்தல் மகவில் மயத்திரிந்தியை, கார்த்திகை மயத்தல் மகவிலைபாடி மயி, புரட்டாதி, மாசத்துக் கிரகங்களைபுறத் திரயோதசி, மாகி மாசத்து அமாவாசை, என்னும் தித்தினைக்களிலே, புண்ணிய திரத்தத்திலே ஂநாணம் பண்ணிப் பித்திரப்பணஞ் செய்து அத்திகளொழிற் சுற்றுத்தாரோடும் போசனம் பண்ணி, வீரத நியமத்தோடிருத்தல் வேண்டும்.

கிரகமென்தன், இப்படி இல்லறத்தை விதிப்படி நடாத்தி, மூப்பு வரும்போது வானப்பிரல் தாச்சிரமத்திலே பிரவேசிக்கலாம்.

மிகுதி அடுத்த இதழில்...

உளக்கமது கைவீடல்

ச. சுவாமிநாதர்

நான் என சொதனைபில் தவறு வேண்டும்? என்று என இப்படி தயக்க வேண்டும். அவன் மனம் மீண்டும்

கலகலப்போ, உழலாமலே, நெய்மல பருதியே, சூழலும் ஜவலிடம் அளம்பலெனவே, வந்துவந்துவளும் செறுகிறாருடன் வேயிப்பது, விடைபுது, தனிமையில் இருந்து சித்தியமய அன்று அனை பொறுது கழிந்தது, மலம் வந்தாங்கத்த பரீட்சைப் பெறுகிறார்கள்

விடைப்பலிவலை என்பதால் தான் கொடுக்க மாறியிருந்தது. என்பதைப் பெற்றோர் நன்கு அறிந்திருந்துங்கள். நூலியும் கடைக்களாந், புத்திரிவி விலாவுலயம் என்றால் அனை ஒன்றையம் சொகத தமரய இறும்வலிவலை.

"காரிய வேட்கை என்பது தான் வார்த்தையா? நீ உணர்வு பற்றும்பி வலிவதை நான் அறிவேனாம். இந்தக் கதை நான் பெறுவேறு விடைமய விலைவாலை என்பதால் சொகதைய வேண்டாம். திரிவொரு தடவை பரிட்சை எழுது உலங்கு தலை வந்திவாலம் உலங்கு" தாய் பரகதம் பரகதமே பெற்று அறியலாக அறிவுரை கழிவார்.

"உலகே இன்னொரு தவறு என்பதால் பரிட்சை எழுது முடியாது. துக்களம் தடவை அறியுதலும் திரிவலம் தடவை பரிட்சை பற்றிவதன் தலை பெறுவேறு வரும் என்று வந்தாக நன்றிபெறுவதன் துக்களம் பற்றியே. என்னை இன்னொரு தடவை பரிட்சை எழுதுவது வேண்டாம்" உறுதியின் நூலி சொன்னான்.

"இப்படியே இருந்தால் என்ன செய்வது? உன்னை வெளியேருகத்த அனுப்பிப் படிப்பிற்கு அப்பா யோசிக்கிறார். துறவிவையே மும் சம்பந்தக்கினை என்ற சொல்லு தமரீ உலகவலைய வேலவனாக. பார்க்க வேட்கைகக் கலகலப்பியிருப்பிற்று" பெற்று தாய் மலம் வேலவனாகி பார்க்க வேலவையே பெறுவானாம்.

என்னாலை நிகரன் வலவையிட வேண்டாம். நான் உலகவேலை செய்து வந்தேவேல். தாயைப் பற்றி வந்தியே நூலி சொல்லியிருக்கி வெளியே தெரிபுதுவதன் சென்ற சிவிகள்

தந்தலன் கைகிப்பது பிடிக்காமல் தனி நூலி திரிபுபுதுவதன் செல்கிறான் என்பதை அறிந்த தாய் உலகவேலை செய்து விட்டான்.

வேட்கைதான் ஒரு புது முழுவல் இருந்தது தனிவலப்பற்று யோசிக்கத்த வேண்டிவந்தான் நூலி.

நான் என சொதனைபில் தவறு வேண்டும்? என்று என இப்படி தயக்க வேண்டும். அவன் மனம் மீண்டும் நீண்டும் தவறு பெறுவேறுவைப்பற்றியே நனைக்கது. தலைமயும் வேயித்தும் கொண்டுநந்தனை. எதிரில் ஒரு வுருவி பற்றி சென்றது. நூலி தனிவலயம் அறிமயது அங்குருகிவை அலகானித்தான். துக்கிர குருவி வேயி க்கிவள்ளம் பார்க்கக் கடு ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு எக்களித்தது துருவிபின் பிற அலையில் ஒரு சரிபா வெள்ளையமய. துய்யமயம் துருவிக்க வேண்டு என்று இருந்த பார்க்கை யோக்கி குருவி பறவய துய்யுருக்க தாய் கிழி விழுந்து விட்டது. தவறு சரிபா இரக்கவலவலை அறியுதல் கொண்டு கீழி வந்த துருவி விழுந்து துய்யமய பறவயத்தனத்தது இ துக்கிவது சிறிது வேயம் அங்கும் இங்கும் பார்க்காமல் ஒரே இரத்தில் முன்புதல் மீண்டும் துருவி பாடு பார்க்கது சிறிது தாயம் பறவய துய்ய விழுந்தது பிற துருவி நீண்டும் கிழி பறந்து வந்தது தவறு சிறிய அலகவலால் துருவிவது துய்யமய துய்யமயத்தகதம் பாடு பறவயம் அறியு தலை நிரி க்களி எடுத்தான். துருவிவே தவறு துருவிவலை க்களி விவலை மீண்டும் துருவிவது துக்கிவது கொண்டு பார்க்கது துய்யமயை அது வெளியே சென்று விட்டது. தவறு சிறி கட்டுவதன் துருவி வலவய விட்டு நீண்டும் வேறு துருவிவது எடுக்க முடியாதித்தது. துருவிபின் செயலையாபார்க்க நூலியக்கு ஒரே ஆசிரியம். ஒரு சிறு துருவி தவறு வேலவையு கடு கட்டுகிறது. பார்க்கைய உலகியும் இன்றி துருவிவது எடுப்பதும். தாய் விழுவுதல் நீண்டும் துருவிவது எடுப்பதும் என்பவலை எனக்கத்தது இ செயல்பட்டு வெளியே வலவலையு நான் ஒரு ஆன்மயல். பெற்றோர் உலகவலிப்புடன் இருப்பவல். துருவிவது ஏன் இந்த குருவிவையி வேல் உலகவலையுடன் சொன்ன கடைபு துருவிக்க வேலவலையன் மனதில் வந்ததும் உலக வேலவயம் புதுவலவலய்ச்சி ஏற்பாது அடியா என்று காரியிட படியே விபுதன் சொன்னான்.

அடியா நான் நீண்டும் பரிட்சை எழுதுவியாகிவதன் துய்யமயை பார்க்கது வேட்கைமீறின். என்று சொன்ன மகனை ஆசிரியத்து இ பற்றிவான் பார்க்கார். துக்கமயு கைகிவல் என்று ஒன்றைவலவலயின் முய்யமயுவிவை சிறு துருவி நூலிக்கு காரியுடன் கொடுத்தனாகளம் விபுது அறிவானாம்.

பாரம், விசிறி, பவையிரிவி, ஆலவா, ிருளைகளை எல்லா முதுவிய பந்தர்க்காலல் செய்ப்பித்துப் பின்னர் அடியும் முதுவியவர்களுடன் தோத்திரும் செய்ப்பித்து விராகச் சிவபெருமாவைப் பிள்ளைத் செய்தி முலையுத்திரும்பல் பக்தாந்சுகமி முன்று சாதலிய பந்தராகக் முத்தியை, தேயுமுதுவியை, மதுமுதுவியைவகைல் கொடுக்குச் சிவபெருமாவைப் பிரா)க்தித்தா ஐபித்து நிவேதிகக் கொண்டு, ஐயானை நிரலகை முதுவிய நான்த சத்தியன் செய்தி திரதய யந்திரமுதுவியவச்ச்ச்சு வகைகையாலெடுத்து, இடமுதுவியில் பந்தர் வைத்து, மணங்கூர், ஆடை யால்முடி, குடு முயயாயக் கொ, முலையுத்திரும்பல் ஐபித்துப் பின்னர் அந்தப் பந்தயகை கைகை கையில் வாய்வி அடிப்பிய ஐகைகை வார்த்து

முதுவிய அகிதகூர், முதுவிய யந்திரமுதுவியவகை கைகைகையால் வாய்வி நிர, ஆகையால் வல்லவையாரும் காப்பதால் இந்த இடமுதுவியில் எங்களைத் செய்ப்பித்து ஐகைகையும் ஏற்றுமுது வேண்டும். இந்த ஐயானை உய்யுத்திரும்பல் இடுக்கின்றுதே அது கொண்டு உய்யுமுதுவிய பிரதயத்தால் * கைகைச் சித்தி நிச்சயமாயுண்டாகும். அதுகாலல் எண்ணிடத்தில் கருணையான அந்த ஐபித்து ஏற்றுக் கொண்டு, உய்யுமுதுவிய திரதயவிள கிருநூக் குய் வண்ணத் செய்ப்பித்துப் புகன்னிய பாவ முயயான கைகைகைகை நிர ஏற்றுக் கொண்டு அவை வல்லவைய பந்தர்க்காதமுது அகிதகூர் நான்த செய் கொண்டு, சிவனை வல்லவையாரும் தருகிறவன்; சிவனை வல்லவையாரும் அதுகைகைகையால், வல்லவையாரும் சிவனை வல்லவையாரும் புகை முதுவிய கொண்டு சிவனை அகிதகைகைச் சிவனை நான்.

இந்தப் பிரகாரம் தேயுத்திரும் செய்தி, முதுவியகைகைல் ஐபித்தில் கைகைகையும் கொண்டு முலையுத்திரும்பல் * பகை முத்தியை செய், சிவனைப் பதிருமை முலையில் இத்தத் தேயுத்திரும்பல் கைகைச் செய்ப்பித்துப் பின்னர் பிரதயகைகையால் கைகைகை செய்தி முதுவிய நிவேதிகையும் பின்னர் காப்பாத்திர முதுவிய செய்தி கொண்டு சிவபெருமனைக்கு விந்துவியித்து, அதுகைகை பெற்று வாய் அந்தருவியிற்றுக்கினை பந்தர்க்கைகைல் பதெடுமுது வயத்திரகைக் கிராகச் செய்ப்பித்து இ துபகையால் வண்ணபாதி எய்திரும்ப யந்திரசகைகையையும் அடிப்பித்துக் கைகைகை செய்தி முதுவிய பந்தர்க்கையால் முதுவிய வயயான கைகைகைகையும், முதுவியத்தில் அந்தருவியாரை மகாதேயவையாரும் அர்ச்சித்துத் தனக்கு அகிதகைகை கைகைகையும் சத்தியமுதுவிய தருத்தவறு ஐபித்துச் சிவபெருமாவின் பெருகு நிவேதிகைகையும் பின்னர் தேயுத்திரும்பல் செய்தி செய்தியில் விதயாபீடம் விதயாபீடம் முதுவிய இநதயகைகைல் அந்தருவியை செய்தி கொண்டு, விதயாபீடம் நித்திரகைகைய சிவனை நான்சுகித்துப் பின்னர் தேயுத்திரும்பல் அகைகைல் திம்மில் கைகைகைகையும் முதுவிய அகிதகைகையும் முதுவிய முதுவியும் பகைகைகையால் முதுவியகைகைகையும் வானமுயயாக அதுகைகைகையும் செய்கையாரும், சத்தி யாரும் கைகைகையால் நித்திர அகைகைகையும் திருவகைகைகையும் நயல்வாரம் என்று தேயுத்திரும் செய்தி நான்கித்து முதுவிய பகைகைகையால் வண்ண அர்ச்சித்து சிவனை முதுவியவையால் தனக்குத் செய்தி தோத்திரும்பல் சிவனைத் தேயுத்திரும் செய்தி, பின்னர் அந்தருவியும் முதுவிய முதுவிய பந்தர்க்கையால் செய்தி, கைகைகையால் நயல்வாரித்து, எய்திரும்பல் தனக்கு கொண்டு வயதிரும்பல் பிரார்த்தித்தும் கொண்டு பின்னர் அப்பிவி காரிபுத் செய்ப்பி சத்தியுமுதுவியகைகைச் சிவனைப் பிரார்த்தித்து.

வாய் அகைகைகையால் என்னிதயாகத் திருவியான வாரிது அன்னிதயாகத் தேயுத்திரும்பல் செய்தி கொண்டு, அகைகைகையால், செய்ப்பி சக்தகைகை நயலில்வாரிதில் அகைகை பந்தர்க்கையால் அந்தருவியை பகைகைகையும் தருகும். இவ்வறு வித்யுமுதுவிய அர்ச்சிய யந்திரகைகைகைல் வயயில் வயத்திகை கொண்டு திருவகைகையால் அப்பிவி காரிபுத் செய்தி முதுவிய வாய் ஏறிதும்பல் வயத்திகைகையும் அப்பிவிவாரிபுச் செய்ப்பிமுதுவியவையால் கைகை முதுவியகைகையும் அகைகைகையும் செய்தியால் உய்யுத்திரும்பல் பின்னர் * சிவனைகைகைச் சிவபித்துல் வந்த அகைகைகையும் செய்தி.

சிவனை
 பந்தர்க்கையால்
 முதுவிய
 அகைகைகையும்

ஒ சகா யாவென்று என்னால் செய்யப்பட்டோ, பாபிதான்றைய நான் சொல்லி போகிறேனே! ஆவையாளர் உயிருடைய புண்ணியமீட உட்கய்யை, இரகசியவர் நூரே, உய்யயிக்குறி என்னை திரைவிடப்படி பாபுநிலையை, புண்ணு ஹோமம் முதலிய கார்பங்களால் மாதோடு புண்பம் என்னால் செய்யப்பட்டோ அப்புணியினிக்குள் பவாநானது என்னால் தங்கள் ப் சுழப்பிக்கப்பட்டது. அந்த புண்ணியத்தின் பலத்தை சிறந்துதலும் யென்றி எனக்குப் போட மோலத்ததைத் தந்தருள் வேண்டும்.

என்று படித்து முடிந்தபின்னால் பூமியில் கைக்குக் கதாசயையகனிறந்து அகல் புஷ்பங்கலால் சித்தும் சிரசில் அந்நாலியோடு தமஸ்கர்த்தும் பின்னர்த் சத்தியோ ஹுத முதலான அந்தச் சிறு பந்திரங்கலானார், மூலயந்திரத்தானார், அப்பித்து கலாசா என்னும் பத்தவது இறுப்பிநிலை ப மூலயந்திரத்தால் அங்காங்கி பாளாசகப் பராக்குறாருடையம் கொடுத்தார் பின்னர், ஆவரணத்தெய்வளி கார்பகிதவர்களுக்கும் பராங் முகாப்கியான் கொடுத்தது விவ்யத்திற் சேர்த்துத் தன்னுடைய தானங்களிலுள்ள ஆபாவாசகணாதி யத்திரயங்கலையார் பித்திற் சேர்த்தும் பின்னர்த் தமோத்த மூலயந்திரத்தால் சீவனை அர்த்தித்து தகடாவகுவிடகைத் செய்து கொள்ளுமது மூலயந்திரத்தால் தேனே முதலிய கொடுத்தது அந்நாலியோடு கார்ப கைசயையுடையானார்.

ஒ மகேசுவர! யத்திர கணபாளமும் ப்ரியா கணபாளமும் பக்தி மூலமாய்பார் மா தொடு புண்ணு என்னால் செய்யப்பட்டதோ அந்தப் புண்ணுயாவது புத்திரிளாபுற் வணியும் அரதன் பரிபரிசைண்டும், பாள் அழியாமலாயால் புண்ணுயை அழிகாணகலானது மூலயங்கலானது கொடுத்தும்புறும் அந்தப் புண்ணுபானது தேயிற் அனாக்சிரக விவேகத்தால் பூர்த்தியாகவே பாவிய்ய வேண்டும், அன்றும் பகலும் அனாகம் அபராதங்கள் செய்யும் என்னவத் தானள் என்று எண்ணி சேர்வர் அந்நபராதங்கலை கடித்தும் யெள்ள வேண்டும், அகத்தானா த்நிசைப்படிடைய சிரிபவளை தானணாகிய என்னால் செய்யப்பெற்ற சிறிப பக்தியால் தேயிற் சீராவுற்று திரும்பினார், அந்நபராதங்கலை கடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

என்று அந்நகரணமத்தில் கார்ப வணியும் வலது மணிக்கல் னையும், தீடது கையையார் அந்நத்திமே மருவிரல் மூதன் மூன்று விரல்கலையார் அந்த அந்த அடையகலின் மத்தியப் பிரதேயத்தில் சேர்க்க வேண்டியது, பின்பு சுடையிரல் மட்டுவிரல் இவைகலையை யென்றி மூன்று புஷ்பங்கலை விக்கத்தின் மூத்தியில் கார்பித்து திரோடுமென்றார் பெயருடைய முத்தியை செய்து கொண்டு சிரியில் அந்நகலிபத்தலும் செய்து வேண்டியது, அல்லது இரகைகலையும் திவ்ய மூத்தியை செய்து கொண்டு விக்கத்தின் மூத்தியில் இரண்டு புஷ்பங்கலைப் பயற்பித்து பின் தமஸ்காரமூலி மொழி யென்றி விசேஷார்க்கிய ஆலத்தால் பராந்முதார்க்கியம் யெடுமய வேண்டியது, அதுமயினல், தேஜோமயமாக மூத்தியைப் பாவித்துத் தன்னுடைய தீருதயத்தலே சேர்த்துப் பின்னர்த் கணன் பாக்கிய பாய்திரத்ததை இடதுகையில் வைத்து அந்தருளத்தினால் யெய்கிடம், எக்பாரி ப் ஹத மூகலானவர்கலும்புப் பராந் முகார்க்கியம்யெடுமது அந்தருள மத்திரங்கலையும் கண்ணுள ப இந்நகலத்தல் சேர்க்க வேண்டும், பின்னர், இரண்டு கையகலையார் கக்தார் செய்து, கைய்யுள்ள சரத்தை மன்றுக மாற்றி.

என்று அங்கயால் அடியத்தின் சுறிய வணியும் பரிளா தேகதைகலுடன் சிவல்கய தேகலார ஒளி யென்றாக புஷ்பத்திடம் மெத்து கலாசாந்த்ரத்தை உய்ப்பித்து வஸ்தரத்தால் மூடி பெட பக் கோமீலின் பங்கத்தின் கைக்க வேண்டியது, எக்கலையார் முதலிய பரிளா தேகதைகலை யிரயப் படி வைத்து பின், அரகலின் மத்தியில் சிவல்ககதேகலார வைக்க வேண்டும், பின் சீவந்நிபுத்ததை த்நனைத்துத் யென்றி விக்கமூத்தியை மெத்து சித்திரகலன்சிரத்தால் மூடி பெட பக் கோமீலுக்குள் பரிளாரத் தேவையையுள்ள எழத்தருளல் செய்ய வேண்டும், பின்பு பெட பக் கோமீல் மூடி மொபுக் கோமீலாகிய கார்பக் சிறுமத்திற்று மலயாத்தகலாக பீமமூத்தியை திவாளர் செய்து.

மிகுதி அருக்க இகரில்.....

நிலைநிர்வாகிகள்

சுயநிர்வாகிகள்

01	16-12-2003	செல்வாப்	மாண்புமிகு
04	19-12-2003	வெள்ளி	மாண்புமிகு சிறைத்துறை
06	21-12-2003	ஆபிரா	பிரதான அமைச்சர்
08	23-12-2003	செல்வாப்	அமைச்சர் வீரதம்
09	24-12-2003	புதன்	மாண்புமிகு சிறைத்துறை
11	26-12-2003	வெள்ளி	சுற்றுலா வீரதம்
13	28-12-2003	ஆபிரா	விநாயக ஷஷ்டி வீரதம்
14	29-12-2003	திங்கள்	உதயமங்கலம் முன் திருவிழா பானை பூஜாரம்
16	31-12-2003	புதன்	மாண்புமிகு சிறைத்துறை
19	03-01-2004	சனி	கார்த்திகை வீரதம், சுற்றுலாவில் அமைச்சர் வீரதம்
20	04-01-2004	ஆபிரா	பிரதான அமைச்சர்
22	06-01-2004	செல்வாப்	கிராம நல அமைச்சர்
23	07-01-2004	புதன்	உதயம் அருங்கிராம அமைச்சர், பூஜை வீரதம், சைவமங்கலம் சிறைத்துறை
29	13-01-2004	செல்வாப்	கிராம அமைச்சர் சிறைத்துறை

சுயநிர்வாகிகள் திட்டம் பின்புற அட்டை உள்பகுதியில் 'நிலைநிர்வாகிகள்' என்ற பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 2003 ஆம் ஆண்டு கல்பு திட்டத்தின் 11ம் பகுதி கண்டி 11ம் பகுதி என்ற திட்டப்படி 12ம் பகுதி கண்டி திட்டத்தில் சென்னை திட்டத்தின் கீழ் கிராம அமைச்சர் வீரதம், சுற்றுலாவில் அமைச்சர் வீரதம், சைவமங்கலம் சிறைத்துறை அமைச்சர் வீரதம், மாண்புமிகு சிறைத்துறை அமைச்சர் வீரதம், அமைச்சர் வீரதம், விநாயக ஷஷ்டி வீரதம், உதயமங்கலம் முன் திருவிழா பானை பூஜாரம், மாண்புமிகு சிறைத்துறை அமைச்சர் வீரதம், சுற்றுலாவில் அமைச்சர் வீரதம், பிரதான அமைச்சர் வீரதம், கிராம நல அமைச்சர் வீரதம், உதயம் அருங்கிராம அமைச்சர், பூஜை வீரதம், சைவமங்கலம் சிறைத்துறை அமைச்சர் சிறைத்துறை

சுயநிர்வாகிகள்

01	17-11-2003	திங்கள்	மாண்புமிகு, 1ம் சோமவாரம்
03	19-11-2003	புதன்	மாண்புமிகு சிறைத்துறை
04	20-11-2003	வியாழன்	அமைச்சர் சிறைத்துறை
05	21-11-2003	வெள்ளி	பிரதான அமைச்சர்
07	23-11-2003	ஆபிரா	அமைச்சர் வீரதம்
08	24-11-2003	திங்கள்	2ம் சோமவாரம்
10	26-11-2003	புதன்	சுற்றுலா சிறைத்துறை
11	27-11-2003	வியாழன்	சுற்றுலா வீரதம், சைவமங்கலம் சிறைத்துறை
13	29-11-2003	சனி	ஷஷ்டி வீரதம்
15	01-12-2003	திங்கள்	3ம் சோமவாரம்
20	06-12-2003	சனி	சைவமங்கலம் சிறைத்துறை வீரதம்
21	07-12-2003	ஆபிரா	திருமங்கலம் வீரதம், அமைச்சர் வீரதம், மாண்புமிகு சிறைத்துறை
22	08-12-2003	திங்கள்	4ம் சோமவாரம், பூஜை வீரதம், சைவமங்கலம், விநாயக ஷஷ்டி வீரதம், விஷ்ணுவாசலம்
23	09-12-2003	செல்வாப்	விநாயக வீரதம்
26	12-12-2003	வெள்ளி	சங்கடகால சூர்தேவ வீரதம்
28	14-12-2003	ஆபிரா	அமைச்சர் வீரதம் சிறைத்துறை
29	15-12-2003	திங்கள்	5ம் சோமவாரம்

GeDora

Dream has Come True

EXPRESS SERVICE

Housing Loans

Within

24 BUSINESS

Hours

Hot Line / Fax: 01 2573510

